

Η Τζαχιλίγια (Άγνοια) και η Αφύπνιση

Επιμέλεια

Δρ. Μουχάμμαντ Μ. Τζούμα

Υπουργός των Βακουφίων

Επικεφαλής του Ανωτάτου Συμβουλίου

Ισλαμικών Υποθέσεων & Μέλος της

Ακαδημίας Ισλαμικών Ερευνών

Μετάφραση:

Δρ. Σάκερ Μουσσα

1443 μ.Η / 2021μ.Χ.

Γενικός Αιγυπτιακός Οργανισμός Βιβλίου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΔΡ. Χάιθαμ Αλί

Η Τζαχιλίγια (Άγνοια) και η Αφύπνιση

:Υπό τον Καθηγητή

Μουχάμμαντ Μ. Τζούμα

Υπουργός των Βακουφίων

Επικεφαλής του Ανωτάτου Συμβουλίου
των Ισλαμικών Υποθέσεων

Μέλος της Ισλαμικής Ακαδημίας Ερευνών

Οι απόψεις που αναφέρονται στο βιβλίο αυτό, δεν εκφράζουν τις απόψεις του Οργανισμού. Εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις του συγγραφέα.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται για τον Γενικό Αιγυπτιακό Οργανισμό Βιβλίου. Δεν επιτρέπεται η ανατύπωση ούτε η αντιγραφή σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς γραπτή άδεια από τον Γενικό Αιγυπτιακό Οργανισμό Βιβλίου, ή χωρίς να παραπέμπεται στο συγκεκριμένο βιβλίο.

Πρώτη έκδοση
Γενικός Αιγυπτιακός Οργανισμός Βιβλίου
2021

Σ.Π.235 Ραμσίς
1194, Κουρνίς αλ-Νεϊλ, Ράμλατ Μπουλάκ,
Κάιρο
Τ.Α. 11794
Τηλ. 00202257775109
Φαξ: 0020225764276

Η έκδοση πραγματοποιήθηκε από τον
οικδοτικό Οίκο του Γενικού Αιγυπτιακού
Οργανισμού Βιβλίου

ζονομήελεναΠ υοτ χάλλα υοτ ιταμόνο νΕ
υονχαλπσύελιΦ υοτ ιακ

«Επιθυμώ να κάνω αναμόρφωση, στο σημείο που μου είναι δυνατή. Δεν έχω άλλη βοήθεια παρά μόνο εκείνη που μου δίνει ο Αλλάχ. Πάνω σ' Αυτόν βασίζομαι και σ' Αυτόν θα γυρίσω ξανά» (Χούντ, 88.).

*Εν ονόματι του Αλλάχ του Παντελεήμονος και
του Φιλεύσπλαχνου*

Πρόλογος

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ, τον Κύριο όλων των δημιουργημάτων. Την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχουν ο Προφήτης, τα μέλη της οικογένειάς του, οι σύντροφοί του και όλοι όσοι ακολουθούν την πορεία του μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως.

Η μάχη μας με την τρομοκρατία και τον ιδεολογικό εξτρεμισμό, δεν έχει ακόμη τελειώσει, καθώς η χρήση εξτρεμιστικών οργανώσεων έχει γίνει ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία πολέμων τέταρτης γενιάς, ειδικά των ενόπλων οργανώσεων, οι οποίες θεωρούν τις αιματοχυσίες και το

χρήμα ως ιδεολογική και αποτελεσματική μέθοδο για την επίζησή τους. επίσης για να επιτύχουν τους στόχους τους και αυτών που τις υποστηρίζουν και τις χρηματοδοτούν. Οι εξτρεμιστικές οργανώσεις, καταφεύγουν στην αλλοίωση των ερμηνείων των θρησκευτικών κειμένων, και τα χρησιμοποιήσουν εκτός των πραγματικών τους σκοπών.

Οι οργανώσεις του θρησκευτικού εξτρεισμού, εκμεταλλεύτηκαν τα συναισθήματα των νέων με ψεύτικες ορολογίες, όπου εξωτερικά, δείχνουν ότι στοχεύουν στην όξυνση του ενθουσιασμού τους, ενώ έχουν άλλους κρυφούς διαφθαρμένους στόχους. Μεταξύ των όρων που έφεραν οι εξτρεμιστές, είναι, «Τζαχιλίγια “άγνοια”» και «Αφύπνιση “σάχουα”».

Όσον αφορά τον όρο Τζαχιλίγια, οι εξτρεμιστικές οργανώσεις προσπάθησαν άδικα να τον εφαρμόσουν σε μερικές

σύγχρονες κοινωνίες. Ωστόσο, απορρίπτονται η μορφή και η ουσία του θέματος αυτού. Όσον αφορά τη μορφή ή τη γλώσσα, το Τζαχιλίγια χαρακτηρίζει την περίοδο που προηγήθηκε της εμφάνισης του Ισλάμ. Δεν ήταν από άγνοια ενάντια στην γνώση, ούτε ήταν ενάντια στην πίστη ή το Ισλάμ. Είναι από την άγνοια, που είναι το αντίθετο της ηπιότητας και της σοφίας.

Όσο για την ουσία, εκείνος που ισχυρίζεται - για παράδειγμα - ότι η Αίγυπτος, η χώρα του Αλ -Αζχάρ, που υπάρχουν τα τζαμιά και οι μιναρέδες παντού, η Αίγυπτος του Κορανίου, της επιστήμης, η Αίγυπτος που σπουδάζουν περίπου δύο εκατομμύρια μαθητές στο αξιότιμο Αλ-Αζχάρ και φιλοξενεί δεκάδες χιλιάδες ξένους φοιτητές, που προέρχονται από διαφορετικές χώρες του κόσμου για να μελετήσουν την αληθινή θρησκεία, μια χώρα που τιμά το Ιερό Κοράνι και

τους μελετητές του, ότι είναι χώρα του τζαχιλίγια. Εκείνος που ισχυρίζεται αυτό, είναι ένας κακόβουλος, που έχει μέσα του κακεντρέχεια. Ή μπορεί να είναι ένας μεσθοφόρος, που τον εκμεταλλεύονται οι εχθροί της θρησκείας και της πατρίδας.

Το ίδιο συμβαίνει με όλες τις αραβικές και ισλαμικές χώρες μας, τις οποίες οι εξτρεμιστές προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κατηγορία των χωρών ως χώρες της άγνοιας, για να τις ανατρέψουν, ή να τις καταστρέψουν.

Όσον αφορά τον όρο (αφύπνιση), προέκυψε ως θεωρητικός όρος για την τρομοκρατική οργάνωση της Αδελφότητας και των άλλων οργανώσεων, που συμμαοιρίζονται τις ίδιες απόψεις.

Η αφύπνιση κατά την άποψή τους, είναι το ξύπνημά τους, αλλά απέναντι σε ποιον; εναντίον των χωρών τους !! Η πρόθεση είναι να τις αποδυναμώσουν, να τις τεμαχιάσουν και να διαλύσουν τις

εθνικές δομές τους. Αυτές οι οργανώσεις, δεν μπορούν να υπάρξουν ή να επιτύχουν τους σκοπούς τους, και εκείνων που τις χρηματοδοτούν και τις εκμεταλλεύονται, υπό ένα ισχυρό, σταθερό και συνεκτικό κράτος. Αυτές οι οργανώσεις ανθίζουν πάνω στα συντρίμια των χωρών. Το συμφέρον της οργάνωσης προηγείται εκείνου του κράτους, που έρχεται σε δεύτερη μοίρα. Το όπλο τους είναι το ψέμα, μηχανορραφίες και συκοφαντίες. Ο στόχος τους είναι η κατεδάφιση και η δολιοφθορά. Αυτές οι οργανώσεις δεν πιστεύουν στην οικοδόμηση ούτε στο εθνικό κράτος.

Άξιον αναφοράς είναι οι επανειλημμένες εκκλήσεις τους για βία, αιματοχυσία, απαλλοτρίωση πλούτου και τιμής και την έκκλησή τους να γκρεμίσουν τις πατρίδες, εξαπατώντας το κοινό με ενθαρρυντικά και γλυκόλογα, και με εξαπάτη εις βάρος της κοινωνίας.

Θεωρώντας αυτό ως υποχρεωτική τακίγια⁽¹⁾ και μια αναγκαιότητα που την απαιτεί η συγκαιρία. Αυτό απαιτεί να είμαστε πιο οξυδερκείς και προσεκτικοί. Το Κοράνι τονίζει, «υπάρχουν εκείνοι που σου αρέσουν τα γλυκόλογά τους στην ζωή, όμως ο Αλλάχ γνωρίζει ότι κρύβουν στην καρδιά τους έχθρα. Διασκορπίζουν την φθορά και την καταστροφή στην γη, και εξοντώνουν το γένος. Ο Αλλάχ δεν αγαπάει την φθορά». Ο Προφήτης είπε, «Ο πιστός δεν βάζει το χέρι του μέσα στην ίδια τρύπα, για να τσιμπηθεί δυο φορές».

Η πραγματική αφύπνιση είναι η εκείνη των εθνών, όταν χτίζονται με οικοδομές και ανασυγκροτήσεις, και όταν βλέπουμε το έθνος μας, ανάμεσα στις άλλες ανεπτυγμένες χώρες σε διάφορους τομείς, επιστήμες και τέχνες.

(1) Ο όρος τακίγια χρησιμοποιείται από τους σίτες και άλλες οργανώσεις που δεν εκδηλώνουν το πραγματικό που κρύβουν μέσα τους.

Το πραγματικό μέτρο της αφύπνισης, είναι το κατά πόσο πραγματοποιείται η επιστημονική και οικονομική προόδος των χωρών, η κατοχή των εργαλείων της εποχής και η συμβολή τους στα επιτεύγματά τους. Οι άνθρωποι δεν θα σεβαστούν την θρησκεία μας, αν δεν εξασφαλίσουμε τις κοσμικές μας ανάγκες.

Η πραγματική αφύπνιση είναι επίσης η αφύπνιση της συνείδησης, των αξιών και των ηθών, όταν ζούμε στον κόσμο με ανεκτικότητα, συμπόνια, αλληλεξάρτηση, ειλικρίνεια, αξιοπιστία, πίστη και ευγενή ήθη. Όταν γίνεται εφαρμογή των ηθών, αξιών και ανεκτικών διδασκαλιών του Ισλάμ σε μια απτή πραγματικότητα στον κόσμο των ανθρώπων. Και πρέπει να αντανακλούνται όλα αυτά στην συμπεριφορά μας και σε όλες τις υποθέσεις της ζωής μας. Τα έθνη που δεν βασίζονται σε αξίες και ηθική, φέρνοντας τους παράγοντες της πτώσης τους στην

προέλευση της κατασκευής τους και στα θεμέλια τους.

Η πραγματική αφύπνιση είναι η δύναμη του ατόμου να ανήκει στην πατρίδα του και η φροντίδα του για την ασφάλεια και την σταθερότητα της. Γιατί η πατρίδα είναι τιμή, και είναι ένα από τα έξι βασικά στοιχεία που η ιερή Σαρία ήθελε να περιβάλλει με πολλούς φράχτες για να τα φυλάξει.

Επίσης, η εργασία για την ενίσχυση της δύναμης του εθνικού κράτους, είναι ένα νόμιμο και εθνικό καθήκον. Όλα όσα οδηγούν σ' αυτό προέρχονται από το σωστό δόγμα μας. Όλα όσα οδηγούν σε κατεδάφιση, δολιοφθορά, υπονόμηση της δομής των κρατών, διαταραχή της προόδου τους, καταστροφή της υποδομής, ή στην τρομοκρατία όσων πιστεύουν σ' αυτές, δεν έχει καμία σχέση με τις θρησκείες, ούτε τις αξίες, ούτε τον πατριωτισμό, ούτε με την ανθρωπότητα.

Με την διαβεβαίωσή μας ότι η αληθινή, καθαρή θρησκεία δεν μπορεί να μην φυλάγεται, καθώς πρέπει να έχει ένα ισχυρό κράτος που μπορεί να την προστατεύσει, επειδή οι άστεγοι δεν εγκαθιστούν θρησκεία ή κράτος.

Η θρησκεία και το κράτος δεν είναι ποτέ συγκρούονται. Η θρησκεία και το κράτος αλληλοϋποστηρίζονται, για χάρη της ανθρώπινης ευτυχίας. Ωστόσο, όπου λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα της χώρας, και των πολιτών, τα υποστηρίζει ο νόμος του Θεού.

Η θρησκεία και το κράτος μαζί θέτουν τα θεμέλια της ίσης ιθαγένειας στα δικαιώματα και τα καθήκοντα, και ότι συνεργαζόμαστε για το καλό της χώρας μας και για το καλό όλων των ανθρώπων. Εμείς θέλουμε το καλό για τους άλλους, όπως το επιθυμούμε για τον εαυτό μας. Διότι οι θρησκείες είναι έλεος, θρησκείες σημαίνουν ανεκτικότητα, ανθρωπιά και γενναιοδωρία.

Η θρησκεία και το κράτος, απαιτούν από όλους μας κοινωνική αλληλεγγύη, για να μην υπάρχουν ανάμεσά μας πεινασμένοι, στερημένοι, γυμνοί, άστεγοι, άποροι ή στενοχωρημένοι, χωρίς να προσπαθούμε να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες τους και να ανακουφίσουμε την αγωνία τους.

Η θρησκεία και το κράτος, απαιτούν για εργασία και παραγωγή, αριστεία και τελειότητα και καταπολεμούν την ανεργία και την τεμπελιά, την τρομοκρατία και την αδράνεια, την διαφθορά, την καταστροφή και την δολιοφθορά, αναταραχές και προδοσία.

Αυτοί που φαντάζονται μια σύγκρουση - που δεν υφίσταται στην πραγματικότητα - μεταξύ θρησκείας και κράτους και την βλέπουν ως αναπόφευκτη σύγκρουση, είτε δεν κατανοούν σωστά τις θρησκείες, είτε δεν έχουν πλήρη επίγνωση της έννοιας του κράτους, είτε δεν καταλαβαίνουν την φύση της σχέσης μεταξύ τους. Η

κακή κατανόηση, προκύπτει από μια παρεξήγηση της φύσης της θρησκείας, της πολιτείας ή της φύσης της μεταξύ τους σχέσης.

Ωστόσο, τονίζουμε την αναγκαιότητα του σεβασμού του συντάγματος και των νόμων του κράτους, και της τήρησης του κράτους δικαίου, και ότι καμία αρχή παράλληλη με την εξουσία του κράτους δεν προκύπτει στα κράτη, ανεξάρτητα από την πηγή αυτών των εξουσιών. Μια μόνο σημαία που ενώνουν όλους, είναι εκείνη του κράτους. Αν αποφασίσει κάθε ομάδα ή οργάνωση να έχει την δική της σημαία, τότε αυτό αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για το κράτος.

Εν κατακλείδι, διαβεβαιώνω ότι όλες οι εξτρεμιστικές οργανώσεις, ιδίως εκείνες που καλύπτονται από την μανδύα της θρησκείας, αποτελούν άμεσο κίνδυνο για τη θρησκεία και το κράτος και ότι η πραγματική αφύπνιση απαιτεί από

εμάς να διακρίνουμε σαφώς μεταξύ των σταθερών και των μεταβαλλόμενων υποθέσεων. Και να λάβει υπόψη τις εξελίξεις και τις απαιτήσεις της εποχής και αυτό που απαιτείται από την νομολογία της πραγματικότητας που ζούμε, την νομολογία των προτεραιοτήτων και την προπόθεση να διατηρήσουμε τα θεμελιώδη στοιχεία της νομολογίας.

Την ικανοποίηση του Αλλάχ αναζητούμε, και πάνω Του βασιζόμαστε.

Μουχάμμαντ Μουχτάρ Τζούμ'α

Υπουργός των Βακουφίων&

Επικεφαλής του Ανωτάτου Συμβουλίου

των Ισλαμικών Υποθέσεων@

Μέλος της Ακαδημία των ισλαμικών

Ερευνών

Η Αφύπνιση και η Τζαχιλίγια

Μία από τις πιο σημαντικές έννοιες που πρέπει να αναθεωρηθεί, είναι η έννοια της άγνοιας και εκείνη της αφύπνισης. Καθώς οι εξτρεμιστικές οργανώσεις έχουν εκμεταλλευτεί τις πλάνες και την παραποίηση της συνειδητοποίησης, και έχουν φορτώσει μερικές λέξεις και όρους με ιδεολογικά χροιά, προσπαθούν να διαδώσουν αυτές τις λανθασμένες έννοιες που θέλουν, και κατάφεραν να μεταφέρουν αυτές τις έννοιες στην λαϊκή μάζα.

Όσον αφορά τον όρο Τζαχιλίγια, οι εξτρεμιστικές οργανώσεις προσπάθησαν άδικα να τον εφαρμόσουν σε κάποιες σύγχρονες πιστές κοινωνίες, είτε ως προς την μορφή είτε ως προς το περιεχόμενό του. Όσον αφορά τη μορφή ή την

γλωσσική του χρήση, η τζαχιλίγια είναι ένας όρος που χαρακτηρίζει την περίοδο που ήταν πριν την έλευση του Ισλάμ. Δεν είναι άγνοια έναντι της γνώσης, ούτε είναι αντίθετο της πίστης. Είναι από την άγνοια που είναι αντίθετη της σοφίας και της ανεκτικότητας.

Ο Προφήτης είπε στον Άμπου Δαρρ, «Είσαι άνθρωπος που έχει τζαχιλίγια. Τα αδέρφια σας εν θρησκεία, είναι υποστηρικτές σας, που ο Αλλάχ τους έβαλε στην διάθεσή σας. Και όποιος έχει υπό την εξοσία αδελφό του εν θρησκεία, να τον ταΐζει, να τον ντύνει και να μην του επιβάλλει πράγματα, που υπερβαίνουν τις αντοχές του. αν τους αναθέτετε υποθέσεις, να τους βοηθάτε».⁽¹⁾ Ο Άμπου Δαρρ αποκάλεσε τον Μπιλάλ «γιος της μαύρης», για αυτό ο Προφήτης του είπε ότι είναι ένας άνθρωπος που έχει ακόμα

(1) A1-Μπουχάρυ, Σαχίχ, αρ. 30.

μέσα του κάποια στοιχεία της άγνοιας. Αυτά είναι στοιχεία που επικρατούσαν προισλαμικά.

Στο σημείο αυτό αναφέρουμε τον ποιητικό στίχο του αλ-Μπουσάιρι:

Μπορεί ο οφθαλός να μην βλέπει το φως του ηλίου από επιπεφυκτίτιδα

Και μπορεί το στόμα να μην αισθάνεται την γεύση του νερό από ασθένεια⁽¹⁾

Όσον αφορά τον όρο «αφύπνιση» μεταξύ εξτρεμιστικών και σκληροπυρηνικών οργανώσεων, τον περιορίζουν σε δύο πράγματα, το πρώτο: αφορά στην μορφή και την εμφάνιση, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο και την ουσία. Το άλλο: τον αριθμό των μελών αυτών των οργανώσεων. Βλέπουμε ότι η

(1) Αλ-Μπουσάιρι, Ντεουάν, εκδ. Αλ-Χάλαμπι, σ. 247.

πραγματική αφύπνιση, είναι να είμαστε κυρίαρχοι της απόφασής μας και του λόγου μας, να παράγουμε τα τρόφιμα, τα φάρμακα, την ενδυμασία και τα όπλα μας. Να αυξήσουμε το επίπεδο της χώρας και των πολιτών μας επιστημονικά, πολιτιστικά, επαγγελματικά, οικονομικά και σε συνθήκες διαβίωσης. Να έχουμε ισχυρό στρατό, ισχυρή αστυνομία και ισχυρή οικονομία, γιατί ισχυρός στρατός και ισχυρή οικονομία σημαίνει χώρα με κύρος, και πολίτης με αξιοπρέπεια.

Υπογραμμίζουμε ότι οι άνθρωποι δεν θα σέβονται την θρησκεία μας, αν δεν υπερέχουμε στα κοσμικά μας ζητήματα. Εάν υπερισχύουμε στα κοσμικά μας θέματα, οι άνθρωποι θα σέβονται την θρησκεία μας και τις κοσμικές μας υποθέσεις.

Διαστρέβλωση των γεγονότων

Οι τρομοκρατικές και εξτρεμιστικές οργανώσεις και εκείνοι που περιστρέφονται στην τροχιά τους, διαστρέβλωσαν την θρησκεία, αλλοίωσαν την ερμηνεία των κειμένων. Παραποιούν την ιστορία και θάβουν το μαύρο αιματηρό παρελθόν τους όσο μπορούν. Μοιάζουν με χαμαιλιόντες και φίδια, που αλλάζουν συνεχώς το δέρμα τους. Όμας, το ψέμα τους είναι έκδηλο και φανερό. Ο Προφήτης είπε, «Ο πιστός δεν βάζει το χέρι του στην ίδια τρύπα για να τσιμπηθεί δυο φορές».⁽¹⁾

Η πιο επικίνδυνη περιοχή που δεν πρέπει να παραβιαστούν οι αξίες της είναι η περιοχή της θρησκείας. Το εμπόριο

(1) Αλ-Μπουάχυ, Σαχίχ, 6133, και Μούσλιμ, Σαχίχ, 2998.

στην θρησκεία για να αποκομίσει κανείς εγκόσμια κέρδη, θα είναι καταστροφή για τον άνθρωπο στον κόσμο τούτο και στην μελλοντική ζωή. Γιατί όποιος το κάνει αυτό, θα εμπλακεί σε πόλεμο με τον Παντοδύναμο Θεό, και είναι ένας πόλεμος τα αποτελέσματα του οποίου είναι γνωστά και καταστροφικά για όποιον ρίξει τον εαυτό του στον κλίβανο του. Το Κοράνι τονίζει, «και αντιμετωπίζουμε το δίκαιο με την αδικία, και θα την νικήσει. Θα τιμωρηθείτε αυτήν για αυτά που ισχυρίζεστε».⁽¹⁾

Η αλλοίωση ορισμένων κειμένων από τις εξτρεμιστικές οργανώσεις, απομακρύνοντάς τα από το πλαίσιο τους με τρόπο που τους αποκλίνει από τους νόμιμους σκοπούς τους, θεωρώντας ότι αυτό είναι τακίγια, ενώ συκοφαντούν σκόπιμα άτομα, φορείς και θεσμούς, είναι

(1) Αλ-Ανμπιά, 18.

ένα μεγάλο έγκλημα κατά της θρησκείας και της ανθρωπότητας. Γι' αυτές τις οργανώσεις, ο σκοπός αγιάζει τα μέσα - με οποιοδήποτε μέσο - έτσι δεν διστάζουν να χρησιμοποιούν τα μέσα, όσο ασυνεπή και να είναι με τη Σαρία, εφόσον μπορούν να αποτελέσουν ένα βήμα προς την επίτευξη των κοσμικών και αυταρχικών στόχων τους.

Όσο για την διάδοση φήμων, είναι η ενασχόληση των ηλεκτρονικών ταγμάτων τους και την επί πληρωμή τρομπέτα των μέσων ενημέρωσης. Αν η εξαπατημένη νεολαία αυτών των οργανώσεων σκεφτεί - έστω και για μια στιγμή - την σχέση αυτού που κάνουν με το βιβλίο του Κυρίου του και την Σούννα του Προφήτη μας (την ειρήνη και την ευλογία του Θεού να έχει), ίσως πολλοί από αυτούς αναθεωρήσουν τις απόψεις τους, και ανακαλύψουν την αλήθεια για αυτές τις παραπλανώμενες τρομοκρατικές ομάδες!

Μήπως αυτές οι οργανώσεις δεν γνωρίζουν ότι ένας μουσουλμάνος δεν επιτρέπεται να σκοτώσει τον άλλον, ούτε να προσβάλλει την τιμή του, ούτε να λεηλατήσει την περιουσία του; Το Ισλάμ επίσης, απαιτεί να βεβαιωθούμε από τα νέα που μεταφέρονται, όπως τονίζει το Κοράνι, «ω εσείς που πιστεύετε, αν ένας διαφθαρμένος σας μεταφέρει κάποιο νέο, τότε πρέπει να βεβαιωθείτε. Για να μην βλάψετε κανέναν εν αγνοία σας. Τότε θα μετανοήσετε για αυτό».⁽¹⁾

Το Ισλάμ προωθεί την φιλανθήθεια, χαρακτηριστικό είναι αυτό που είπε ο Προφήτης, «να είστε φιλαληθείς, διότι η φιλαλήθεια οδηγεί στην αγαθοεργία. Και η αγαθοεργία οδηγεί στον παράδεισο. Ο άνθρωπος επιμένει στην φιλαλήθεια ακλόνητος, μέχρι να καταφραφεί στον Αλλάχ φιλαληθής. Σας προειδοποιώ

(1) Αλ-Χουτζουράτ, 6.

από το ψέμα, διότι το ψέμα οδηγεί στην ακολασία, η οποία οδηγεί στην κόλαση. Ο άνθρωπος ψεύδεται, και μένει ακλόνητος στο ψέμα, μέχρι να γραφτεί κατά τον Αλλάχ ψεύτης».⁽¹⁾ Υπάρχουν εκείνοι που επιμένουν στο ψέμα, μέχρι που έχει γίνει αδιαχώριστο στοιχείο του χαρακτήρα τους.

Οι εχθροί του Ισλάμ, εάν ασκούσαν τα πάντα στην δύναμή τους και τους επέτρεπαν να στρεβλώσουν την θρησκεία του Θεού, δεν θα έφταναν το ένα δέκατο από όσα έχουν κάνει αυτές οι παραπλανημένες τρομοκρατικές ομάδες, ή το ήμισυ αυτής της στρέβλωσης της θρησκείας του Θεού και την απομάκρυνση από τον δρόμο Του και να έβλαπταν την ανεκτική και ευγενική Σαρία Του. Γι' αυτό πρέπει οι μελετητές, οι διανοούμενοι και εκείνοι που ενδιαφέρονται για την

(1) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 6094, και Μούσλιμ, Σαχίχ, 2607.

θρησκεία και την πατρίδα τους, να ενώνονται και να συνεργάζονται για να αποκαλύψουν την αλήθεια για αυτούς τους τρομοκράτες και εξτρεμιστές ομάδες, και μην τους δώσουν την ευκαιρία για όσους τα χρησιμοποιούν ως αγκάθι στην πλάτη των χωρών τους και της καρδιάς της ανεκτικής μας θρησκείας.

Επιφανειακή και ωφελμιστική θρησκευτικότητα

Πολλοί άνθρωποι εξαπατούνται από τον εξωραϊσμό και την επιμετάλλωση, από το μέταλλο και την ουσία. Παρόλο που διαβεβαιώνουμε ότι χρειαζόμαστε το μεγαλείο της μορφής και της ουσίας μαζί. Επειδή είναι σαν την ψυχή και το σώμα, που το ένα είναι απαραίτητο για το άλλο, και δεν υπάρχει επιβίωση χωρίς αυτό, γι' αυτό η αντιμετώπισή τους, πρέπει να είναι ισορροπημένη. Πρέπει να δίνουμε στην κάθε μια την αξία και την αναλογία της, χωρίς υπερβολές ή αμέλεια, έτσι ώστε να μην έχει ούτε η μορφή, ούτε η εξωτερική εμφάνιση περισσότερο ή λιγότερο από όσο αξίζει. Το ίδιο ισχύει και για το δομή και το νόημα.

Αλλά πρέπει να υπάρχει προσοχή είναι να εξαπατηθούμε μόνο από την εμφάνιση. Γιατί ένα άτομο μπορεί να έχει ένα επιχρυσωμένο σπαθί, αυτό που πιστεύει ότι αυξάνει την αξία του, και να περιβάλλεται από ξίφη και ασπίδες. Αλλά αν είναι παρ' όλα αυτά, δειλός ή αδυναμος, τότε δεν θα του χρησιμεύουν οι ασπίδες και τα ξίφη του την ημέρα του τρόμου. Ο ήρωας παραμένει ήρεμος και δυνατός με αξιοπρέπεια πάνω από κάθε δειλό, όσο φυλαγμένοι κι αν είναι οι δειλοί με τα επιφανειακά μέσα ή τις απατηλές εκδηλώσεις τους.

Απαιτείται ισορροπία σε όλα, εκτός από το ότι η ουσία παραμένει η ουσία και η εξωτερική εμφάνιση παραμένει ίδια. Είναι όμως αξιόπαινο να συνδυάζει ο άνθρωπος τα δυο αυτά στοιχεία.

Σχετικά με αυτό, τόνισε ο αλ-Ραφίε:

«Η καλύτερη γυναίκα είναι εκείνη που πέρα από την ομορφιά που έχει, να έχει και καλά ήθη».⁽¹⁾

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το φαινόμενο της επιφανειακής ωφελμιστικής θρησκευτικότητας, είναι από τις πιο σοβαρές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι αραβικές και ισλαμικές κοινωνίες, ειδικά εκείνες που επικεντρώνονται την προσοχή τους στην εμφάνιση, ακόμη και αν αυτό είναι εις βάρος της ουσίας. Δίνοντας απόλυτη προτεραιότητα στην εμφάνιση, ακόμη και αν ο άνθρωπος, δεν είναι σε ηθικό επίπεδο που τον κάνει αξιομίμητο παράδειγμα. Αυτό επειδή το άτομο με την εμφάνιση του οποίου η συμπεριφορά δεν είναι σύμφωνη με τις διδασκαλίες του Ισλάμ, θεωρείται ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία της κατεδάφισης και της αλλοτρίωσης. Είναι πολύ επικίνδυνο,

(1) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 33. Και Μούσλιμ, Σαχίχ, 107.

όταν ο άνθρωπος γίνεται υποκριτής και να έχει κακή συμπεριφορά, παρά την επιφανειακή του θρησκευτικότητα. Ο Προφήτης είπε, «Τα σημάδια του υποκριτή είναι τρία: αν μιλάει λέει ψέματα, αθετεί την υπόσχεσή του και προδίδει».

Το ίδιο ισχύει για εκείνους που περιορίζουν την θρησκευτικότητα στην της λατρεία και την επιμέλεια, παρά την παρεξήγηση της θρησκείας και υπερβολή στην βλασφημία, οπλοποιώντας και σημαδεύοντας τα όπλα στους εναντίον των ανθρώπων. Όπως συνέβη από τους Χαουαριτζίτες, που ήταν οι περισσότεροι άνθρωποι που έκαναν προσευχές και νηστεία. Όμως δεν ήτν προικισμένοι με την θρησκευτική γνώση που θα τους φύλαξε από το να πράξουν αιματοχυσίες. Το Ισλάμ είναι θρησκεία του ελέους πάνω από όλα. Ό,τι μας απομακρύνει από το έλεος, μας απομακρύνει από το Ισλάμ, και αυτό που έχει σημασία είναι η σωστή

συμπεριφορά, όχι μόνο τα λόγια. Και όλα αποδεικνύονται στις πράξεις.

Όλες οι λατρείες καρποφορούν, όταν αντανακλώνονται στις συμπεριφορές των ανθρώπων. Πρέπει να τον προωθήσουν στις καλές πράξεις, και να τον εμποδίσουν από τις κακές. Το Κοράνι τονίζει, «οι προσευχές εμποδίζουν την ακολασία και τις κακές πράξεις. Η διξασία του Αλλάχ είναι μεγάλη. Ο Αλλάχ γνωρίζει αυτό που κάνετε».⁽¹⁾ Ο Προφήτης είπε, «εκείνος που δεν θα εγκαταλείψει την τις ψεύτικες μαρτυρίες, τότε μπορεί ο Αλλάχ να του στερήσει την τροφή και το πιοτό του».⁽²⁾ Επίσης ο Αλλάχ δέχεται μόνο τα καλά, όπως είπε ο Προφήτης, «ο Αλλάχ είναι αγαθός, και δέχεται μόνο τα καλά αγαθά».⁽³⁾

Ο Προφήτης είπε: «Καμία προσευχή δεν γίνεται δεκτή χωρίς αγνότητα, ούτε

(1) Αλ-Ανκαμπούτ, 45.

(2) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 1903.

(3) Μούσλιμ, Σαχίχ, 1015.

ελεημοσύνη από ακάθαρτο χρήμα».⁽¹⁾ Και είπε, «όποιος κάνει προσκύνημα, χωρίς να κάνει κακές πράξεις, θα του συγχωρηθούν όλες οι κακές πράξεις του, και θα γυρίσει αγνός σαν βρέφος».⁽²⁾ Και είπε, «ο άνθρωπος ταξιδεύει πολύ μακριά με κούραση. Σηκώνει τα χέρια τους προς στον ουρανό, και παρακαλά τον Θεό λέγοντας, ω Θεέ μου.. ενώ η τροφή του είναι από κακό χρήμα, και το πιτό του και η ενδυμασία του επίσης. Πώς να δέχεται ο Αλλάχ τις αρακλήσεις του;».⁽³⁾

Ακόμη πιο επικίνδυνη από αυτή την επιφανειακή θρησκευτικότητα, είναι η ωφελμιστική θρησκευτικότητα. Με αυτό εννοούμε αυτήν την κατηγορία, που χρησιμοποιεί την θρησκεία ως μέσο, για να αποκτήσει εξουσία εκμεταλλευόμενη τα θρησκευτικά συναισθήματα και την

(1) Μούσλιμ, Σαχίχ, 224.

(2) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 1521, και Μούσλιμ, Σαχίχ, 1350.

(3) Μούσλιμ, Σαχίχ, 2393.

αγάπη των ανθρώπων - ειδικά των απλών ανθρώπων - για την θρησκεία τους. Τους παραπλανά ότι ο στόχος του στην απόκτηση δύναμης, είναι μόνο να υπηρετήσει τη θρησκεία του Θεού και να εργαστούμε για να την υποστηρίξουμε και να την ενδυναμώσουμε. Παρόλο που δεν κρίνουμε τις προθέσεις και δεν παρεμβαίνουμε στο θέμα των προθέσεων, όπως είναι μεταξύ του ανθρώπου και του Δημιουργού του, η εμπειρία που ζήσαμε και η πραγματικότητα που βιώσαμε με την τρομοκρατική οργάνωση της Αδελφότητας και εκείνες που βρίσκονταν στην τροχιά της ή συμμαχίσαν με αυτές από τις εξτρεμιστικές ομάδες, επιβεβαιώνουν άλλα πράγματα. Υπάρχουν δύο πράγματα για εμάς. Το πρώτο είναι: ότι το ζήτημα για 'αυτούς δεν ήταν καθόλου θέμα θρησκείας, αλλά μάλλον ζήτημα πάλης για εξουσία με απληστία που δεν είχε παρόμοια. Έχουν

αποκλείσει όλους τους άλλους με αλαζονεία και έπαρση, που απομάκρυναν τους ανθρώπους από αυτούς. Η συμπεριφορά τους, έγινε μεγάλο βάρος στην θρησκεία. Εμείς είχαμε ανάγκη για μεγάλες προσπάθειες, για να σβήσουμε αυτή την αρνητική εικόνα που χαραχτηκε στο μυαλό πολλών ανθρώπων, που συνδυάζουν την συμπεριφορά αυτών με την θρησκεία.

Το άλλο είναι: ότι αυτοί έβλαψαν την θρησκεία τους και διαστρέβλωσαν το καθαρό πρόσωπο του υψηλού και ανεκτικού πολιτισμού της. Απέδειξαν ότι δεν είναι ούτε θρησκευόμενοι, ούτε ικανοί. Διαφορετικά, επιτρέπει η θρησκεία σ' έναν άνθρωπο να προδίδει την πατρίδα του και να αποκαλύπτει τα μυστικά της και να πουλήσει τα έγγραφά της;! Είναι μέρος της θρησκείας η υποκίνηση βίας, δολοφονιών, διαφθοράς και της οργάνωσης ταγμάτων που προκαλούν διαφθορά και ταραχές στην χώρα, μέσω

πρωτοφανούς εργασίας και προδοσίας της πατρίδας και συνεργασίας για τους εχθρούς της ;!

Έχω τονίσει - και εξακολουθώ να τονίζω - ότι αυτή η τρομοκρατική οργάνωση, που χρησιμοποίησε την θρησκεία για να εξαπατήσει τους ανθρώπους και να επιτύχει τους αυταρχικούς της στόχους, είναι έτοιμη να συμμαχήσει, ακόμη και με τον διάβολο, για να επιτύχει τους στόχους και τις αυταρχικές φιλοδοξίες της. Δεν διτάζει για το με ποιον θα συμμαχήσει, ακόμα και αν είναι εις βάρος της θρησκείας ή της πατρίδας.

Το ενδιαφέρον μεταξύ της προοπτικής του κράτους

και σύμμεροντος της Οργάνωσης

Το ενδιαφέρον σύμφωνα με την προοπτική του κράτους, είναι εκείνο του δημοσίου συμφέροντος που λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον του έθνους και όλων των ανθρώπων. Και όχι το ιδιωτικό συμφέρον που αφορά ορισμένα άτομα, σε βάρος άλλων, ή εις βάρος ορισμένων ομάδων ή κομμάτων, ή ακόμη και εις βάρος του ίδιου του έθνους.

Όσον αφορά το ενδιαφέρον για την προοπτική της Οργάνωσης, είναι εκείνο που επιτυγχάνει το συμφέρον της οργάνωσης ή του κόμματος. Πράγματι, το θέμα μπορεί να έχει προχωρήσει πολύ, οπότε το ενδιαφέρον κατά την άποψή

τους να είναι, αυτό που επιτυγχάνει το συμφέρον της ηγεσίας των οργανώσεων ή του κόμματος, ακόμη και εις βάρος των υπολοίπων μελών της οργάνωσης ή των μαζών αυτών που συνδέονται με το κόμμα. Η ομάδα μπορεί να θυσιάσει ορισμένους από τους συνεργάτες της ή τα μέλη της, ειδικά επειδή αυτές δεν μπορούν να θυσιάσουν τους ηγέτες ή τα παιδιά τους. Εκτός από την σύγκρουση, την αντιπαλότητα και τις διαδικασίες αποκλεισμού και αντι-αποκλεισμού μεταξύ αυτών των ηγετών σε μια προσπάθεια καθενός από αυτούς να μονοπωλήσει τα λάφυρα - αλλά οι θυσίες πάντα γίνονται από τους απλούς ανθρώπους.

Η οργάνωση μπορεί να θυσιάσει το υπέρτατο εθνικό συμφέρον, εάν έρχεται σε σύγκρουση με το δικό της συμφέρον. Πράγματι, πολλές οργανώσεις πιστεύουν ότι όλα όσα ενισχύουν το κράτος, δεν

είναι προς το συμφέρον της. Επίσης ότι δεν υπάρχει χώρος για καμία οργάνωση κάτω από μια ισχυρή, συνεκτική και αλληλένδετη χώρα.

Κατά την άποψή τους, είναι απαραίτητο να εργαστούν για να αποδυναμώσουν το κράτος προκειμένου να ενδυναμώσουν την ομάδα.

Οι περισσότερες οργανώσεις - ιδίως τρομοκρατικές- προσπαθούν να συνδέσουν τα συμφέροντα των μελών και των συνεργατών τους με τα συμφέροντα της οργάνωσης - ειδικά στις οικονομικές και κοινωνικές πτυχές. Έτσι, ώστε η υπεράσπιση των συμφερόντων της οργάνωσης, να γίνει ένα κρίσιμο ζήτημα για όλα τα μέλη της. Εντούτοις η ζωή ενός ατόμου δεν μπορεί να ευθυγραμμιστεί έξω από την οργάνωσή του, και ότι αν μια σκέψη σκέφτεται να αποχωρήσει από την οργάνωση, επειδή οι διάφορες πτυχές της ζωής του θα διαταραχθούν, θα

καταρρεύσουν ή θα καταστραφούν, εκτός εάν κινδυνεύσει και η ίδια η ζωή του!

Για να επιτύχουν τους στόχους τους, επικαλούνται προσχήματα, μεταξύ των οποίων: ότι ορισμένοι ηγέτες δεν κυβερνούν με το νόμο του Θεού, επιπλέον. Ωστόσο, όταν τους ζητηθεί να εξηγήσουν την έννοια του νόμου του Θεού, φαίνεται η επιφανειακή τους σκέψη.⁽¹⁾ Αυτό εξηγήθηκε σαφώς στο βιβλίο μου που έχει ως τίτλο: «Έννοιες που πρέπει να διορθωθούν.» Και «οι αυταπάτες των τρομοκρατών και η διάψευση τους», οι οποίες εκδόθηκαν από το Αιγυπτιακό Υπουργείο Κληροδοτήσεων υπό την επίβλεψη και την επίμεμειά μας.⁽²⁾

Επιβεβαιώνουμε ότι οι άνθρωποι μπορούν να νομοθετήσουν κάποιους νόμους, στο πλαίσιο της Σαρί'α

(1) Αχμαντ Μουχτάρ, εκδ. Αλάμ αλ-Κούτουμπ, 2008.

(2) Μουχάμμαντ Τζούμ'α, Μαφαχίμ Ιάτζιμπ αν Τουσάχαχ, 2017.

Το Ισλάμ δεν έθεσε ένα άκαμπτο και συγκεκριμένο πρότυπο για το σύστημα διακυβέρνησης, το οποίο δεν μπορεί να παρεκκλίνει κανείς. Αντίθετα, έθεσε θεμέλια και πρότυπα. Όταν επιτευχθούν, τότε ισχύει η ορθολογική διακυβέρνηση θα εγκριθεί από το Ισλάμ. Όταν ο κανόνας γίνει ελαττωματικός και ταραχώδης και σε βαθμό ανισορροπίας, τότε αυτό αντανακλάται και στην διακυβέρνηση. Ο πιο σημαντικός και εξέχων άξονας οποιουδήποτε συστήματος ορθολογικής διακυβέρνησης, είναι ο βαθμός στον οποίο επιτυγχάνει τα συμφέροντα της χώρας και του λαού. Τουλάχιστον, στον βαθμό που μπορεί να κάνει. Κάθε διακυβέρνηση επιδιώκει να επιτύχει τα συμφέροντα της χώρας και του λαού, υπό το πρίσμα των εννοιών της δικαιοσύνης, της ισότητας και της πειθαρχημένης ελευθερίας, μακριά από το χάος και την ευνοιοκρατία και να είναι με βάση της αξιοκρατίας. Υπό

αυτόν τον κύριο τίτλο, υπάρχουν πολλές λεπτομέρειες, που στοχεύουν στο σύνολό τους την επίτευξη της δικαιοσύνης σε όλες τις πολιτικές, κοινωνικές και δικαστικές της μορφές μεταξύ όλων των ανθρώπων. Χωρίς διάκριση μεταξύ των ανθρώπων με βάση το χρώμα, το φύλο ή την φυλή.

Κάθε διακυβέρνηση λειτουργεί για να επιτευχθεί αυτό και επιδιώκει να παρέχει τις βασικές ανάγκες της κοινωνίας, όπως τρόφιμα, ποτά, ενδύσεις, στέγαση και υποδομές, όπως: υγεία, εκπαίδευση, δρόμοι και άλλα παρόμοια, πάνω στα οποία βασίζεται η ζωή των πολιτών, τότε είναι μια ορθολογική διακυβέρνηση, υγιής και επιτυχημένη, και ικανοποιεί τον Παντοδύναμο Θεό και τους Άνθρωπους, εκτός από εκείνους που είναι κακεντρεχείς, ζηλοφθόνους, αλαζόνες και προδότες.

Οι νεουποκριτές

Η υποκρισία είναι καταστροφή, και οι υποκριτές είναι πιο επικίνδυνοι από τους άπιστους. Το Κοράνι υπογραμμίζει σχετικά με αυτό, «οι υποκριτές θα τιμωρηθούν στο πάτο της κόλασης, και δεν θα μπορέσεις να τους βρεις κανέναν υποστηρικτή».⁽¹⁾

Η υποκρισία φέρει κάποια στοιχεία, όπως τονίζει και ο Προφήτης: «υπάρχουν τέσσερα χαρακτηριστικά στοιχεία, όποιος τα έχει είναι υποκριτής και όποιος φέρει έναν από αυτά, τότε έχει ένα στοιχείο της υποκρισίας, εκτός και αν το εγκαταλείπει: προδίδει την εμπιστοσύνη που του έχουν οι άλλοι, ψεύδεται, παραβιάζει τις υποσχέσεις του, και όταν διαφωνεί γίνεται θανάσιμος εχθρός».⁽²⁾

(1) Αλ-Νισά, 145.

(2) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 34, και Μούσλιμ, Σαχίχ, 106.

Από τα χαρακτηριστικά τους επίσης είναι η απληστία, όμως δεν κάνουν για χάρη του Αλλάχ. Όπως αναφέρει και το κορανικόεδάφοστοσούραταλ-Γαούμπα.⁽¹⁾ Επίσης τονίζει το Κοράνι, «μια ομάδα υποκριτών ζητούν άδεια του Προφήτη, για να μην βγούν για την μάχη, λέγοντας ότι τα σπίτια τους είναι εκτιθεμένα, ενώ δεν είναι. Αυτοί επιθυμούν να ξεφύουν».⁽²⁾

Επίσης κρίνουν "όλες τις υποθέσεις ανάλογα με το συμφέρον τους, όπως τονίζει και το Κοράνι, «υπάρχουν εκείνοι που σε κατηγορούν για την ελεημοσύνη, και αν πάρουν ένα μερίδιο, θα μένουν ικανοποιημένοι, και αν δεν θα έχουν οργή».⁽³⁾ Και το άλλο εδάφιο στο σούρατ αλ-Χατζ.⁽⁴⁾

(1) Αλ-Ταούμπα, 86- 87.

(2) Αλ-Αχζάμπ, 13.

(3) Αλ-Ταούμπα, 58.

(4) Αλ-Χατζ, 11.

Επίσης να ορκίζεται ο άνθρωπος για κάτι, και να λέει ψέμα. Όπως τονίζει το Κοράνι, «υπάρχουν άνθρωποι που όταν σου μιλάνε, σου αρέσουν τα λόγια τους. όμως ο Αλλάχ είναι Μάρτυς, και γνωρίζει ότι κρύβουν μέσα στις καρδιές τους θανάσιμη έχθρα».⁽¹⁾

Επίσης η δημιουργία ταραχών και η αποπλάνηση της κοινής γνώμης, όπως αναφέρει το Κοράνι στο σούρατ αλ-Ταούμπα.⁽²⁾

Από αυτά είναι και η συνεργασία του τον εχθρό ενάντιον της πατρίδας και των πολιτών και της θρησκείας. Το Κοράνι υπογραμμίζει, «και βλέπεις εκείνους που έχουν την ασθένεια της υποκρισίας στις καρδιές τους, επισπεύδουν σ' εκείνους. Και λένε: φοβόμαστ μην μας βλάπτουν».⁽³⁾

(1) Αλ-Μπάκαρα, 204- 205.

(2) Αλ-Ταούμπα, 46- 47.

(3) Αλ-Μαί'ντα, 52.

Παρόλο που τα σημάδια της υποκρισίας που αναφέρθηκαν προηγουμένως, είναι τα χαρακτηριστικά των υποκριτών, παλιών και νέων, οι νέοι υποκριτές έχουν προσθέσει σε αυτές τις νέες μορφές εξαπάτησης. Οι κυριότερες από τις οποίες είναι: η εκμετάλλευσης της θρησκείας για να επιτύχουν τα συμφέροντα των οργανώσεων, που χρησιμοποιούν την θρησκεία για να φτάσουν στην εξουσία. Υπό κάλυψη σε διάφορες μορφές επιφανειακής και πολιτικής θρησκευτικότητας, συμπεριλαμβανόμενα και τα χαρακτηριστικά των νέων υποκριτών όπως η προδοσία και η ταπείνωση της πατρίδας. Για αυτές τις οργανώσεις, όλα είναι επιτρεπτά, ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Μπορεί δηλαδή να σκοτώνουν, να άκουν εκρήξεις, να ψεύδονται, να διασπείρουν την φθορά και τις φήμες κ.λπ. Είναι σκοτεινοί άνθρωποι,

σαν τις νυχτερίδες, που δεν μπορούν να ζήσουν στο φως.

Οι τρομοκρατικές οργανώσεις προσπαθούν να τοποθετήσουν τους κατασκόπους τους σε όλα τα κρατικά ιδρύματα και διοικητικούς οργανισμούς τους κράτους, και σε όλους τους σημαντικούς τομείς. Αυτό απαιτεί μεγάλη προσοχή και παραπάνω έλεγχο αυτών που αναλαμβάνουν το ηγετικό έργο σε οποιοδήποτε οργανισμό μέσα στο κράτος. Ιδρύματα, στους ευαίσθητους συνδέσμους κάθε ιδρύματος. Και θα πρέπει να χτυπήσουμε με σιδερένιο χέρι - αμείλικτα και χωρίς δισταγμούς - στα χέρια οποιουδήποτε που αποδεδειγμένα προδίδει την πατρίδα του ή του ιδρύματός του, και την συνεργασία του με οποιαδήποτε από τις τρομοκρατικές οργανώσεις και εκείνους που τις χρηματοδοτούν, ή τις υποστηρίζουν, ή τις χρησιμοποιούν για να εξυπηρετήσουν

τις φιλοδοξίες, τα συμφέροντα και τις ατζέντες τους στην καταστροφή της πατρίδας μας, την μετατροπή της οντότητες ή σε μικρά κρατίδια, αδύναμα και ανίσχυρα. Σε σχισμένα κράτη που δεν ωφελούν τους συμμάχους ούτε έχουν την δυναμη να αντιμετωπίσουν τους εχθρούς. Σε κρατη που δεν έχουν την ανεξαρτησία τους, έτσι γίνονται βάρος, και υποταγμένα και εργαλείο στα χέρια των δυνάμεων του κακού, του σκότους και της αυταπάτης.

Η άγονη γη

Η άγονη γη είναι εκείνη που δεν φυτρώνει και δεν έχει βοσκοτοπία. Ο Προφήτης είπε, «την γνώση και την καθοδήγηση που μου έδωσε ο Θεός μοιάζουν με το νερό, που βρέχει πάνω την γη. Υπάρχουν εδάφη που δέχονται το νερό και βγάζουν βλαστήσεις και καρπούς για τους ανθρώπους. Υπάρχουν και άγονα εδάφη, που δεν βλασταίνουν, αλλά κρατούν όμως το νερό μέσα του, και το χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να πίνουν και να ποτίζουν. Και υπάρχουν άλλα άγονα, που δεν κρατούν ούτε νερό ούτε βλασταίνουν.⁽¹⁾

Αυτό που δεν χρησιμεύει τους ανθρώπους είναι σαν την άγονη γη που

(1) Αλ-Μουχάρυ, Σαχίχ, 79.

δεν κρατάει το νερό ούτε φυτρώνει. Γι' αυτό πρέπει ο άνθρωποι να είναι χρήσιμοι ο ένας για τον άλλον. Ο Προφήτης είπε: «ο πιο κακός άνθρωπος είναι εκείνος που τον εγκαταλείπουν οι άνθρωποι λόγω του κακού που τους προκαλεί».⁽¹⁾

Ο Προφήτης είπε, «υπάρχουν άνθρωποι που εμποδίζουν το καλό και κάνουν να το αντικαταστήσει το καλό. Και υπάρχουν εκείνοι που κάνουν κακό, και εμποδίζουν το καλό. Ο καλύτερος άνθρωπος είναι εκείνος που κάνει καλό, και αλοίμο σε εκείνον που κάνει το κακό».⁽²⁾

Οι καλοί και οι εκλεκτοί άνθρωποι, που κάνουν καλό, όπως τονίζει και ο Προφήτης, «υπάρχουν άνθρωποι που τους ευνοεί ο Αλλάχ με τις χάρες Του, για να κάνουν αγαθοεργίες στους άλλους. Ο Αλλάχ συνεχίζει να τους δίνει από τις

(1) Αυτόθι, 6054.

(2) Μπιν Μάτζα, Σούναν, 237.

εύνοιες Του, αφού κάνουν καλές πράξεις. Αν όμως δεν δίνουν στους άλλους, τότε ο Αλλάχ τους τις στερεί, και τις δίνει σε άλλους που θα κάνουν αγαθοεργίες».⁽¹⁾ Τονίζει ο Προφήτης επίσης, «υπάρχουν άνθρωποι που τους έχει δημιουργήσει ο Αλλάχ για να εκπληρώνουν τις ανάγκες των ανθρώπων. Αυτοί θα είναι μακριά από την τιμωρία του Αλλάχ».⁽²⁾

Τέτοιοι άνθρωποι μπορεί να αντιμετωπίσουν πολλές δοκιμασίες, όμως μόνο ένα καρποφόρο δέντρο το πετροβολούν οι άνθρωποι, για να πάρουν από τους καρπούς του. επίσης ο κλέφτης αναζητά πάντα τα αρχοντικά και πλούσια σπίτια. Έτσι είναι και οι καλοί άνθρωποι, δοκιμάζονται παντα από τους κακούς και αμαρτωλούς.

(1) Αλ-Ταμπαράνυ, αλ-Μού'τζαμ αλ-Καμπίρ, τόμ. 13, 13925.

(2) Αυτόθι, τόμ. 12, 13334.

Ωστόσο, το χτύπημα που δεν σκοτώνει
δυναμώνει. Και ο Άμπου Χαγιά αλ-
Αντάλουσυ είπε τους παρακάτω στίχους:

Οι έχθροί μου πάντα μου κάνουν καλό

Παρακαλώ τον Μεγαλόψυχο να είναι
πάντα οι εχθροί μου κοντά μου

Πάντα που δείχνουν τα ελαττώματά
μου, για αυτό τα διορθώνω

Για αυτό ανέβηκα πολύ υψηλά.⁽¹⁾

Και αυτό που είπε ο άμπου αλ-Ασουάντ
αλ-Ντουά'λυ:

Φηλοφθονούν τον νεαρό, αν δεν
κάνουν τις πράξεις του

Όπως οι συν-σύζυγοι για την που
κακολογούν

Την συν-σύζυγο ότι είναι άσχημη.

Ο λογικός άνθρωπος είναι εκείνος που
κάνει το καλό, διότι το Κοράνι αναφέρει,
«δεν είναι ίδια το καλό και το κακό. Να
αντιμετωπίζεις το κακό με το καλό. Και

(1) Άμπου Χασσάν αλ-Αντάλουσυ, Ντεουάν, 1969, σ. 415.

αν έχεις κάποια έχθρα με κάποιον τότε να τον αντιμετωπίζεις, ως τον καλύτερο και τον πιο στενό φίλο σου».⁽¹⁾

(1) Φουσελάτ, 34- 35.

Πνευματική δηλητηρίαση

Η δηλητηρίαση είναι διαφορετικών βαθμών και ειδών. Η δηλητηρίαση μπορεί να συμβεί ως αποτέλεσμα της κατανάλωσης αλλοιωμένων τροφίμων ή χαλασμένων φαρμάκων ή της χρήσης σάπιων υλικών. Η δηλητηρίαση μπορεί να φτάσει στο αίμα, επομένως οι συνέπειες θα είναι πιο σοβαρές και χειρότερες. Αλλά πιο χειρότερη είναι η πνευματική δηλητηρίαση. Δηλαδή, η επίδραση της σωματικής δηλητηρίασης, όσο σοβαρή κι αν είναι, δεν μπορεί να επεκταθεί πέρα από το προσβεβλημένο άτομο ή τα προσβεβλημένα άτομα. Αν είναι δυνατή η θεραπεία και ο έλεγχός της, η επίδρασή της θα εξαφανιστεί. Όμως, η επίδραση της πνευματικής δηλητηρίασης, μπορεί να μην σταματά στα όρια του

προσβεβλημένου ατόμου, ούτε στα όρια του τόπου ή του χρόνου του, αλλά συχνά μπορεί να ξεπεράσει τα όρια του χρόνου στον οποίο ζει σε δεκαετίες, αιώνες, γενιές και γενιές. Αυτό το αποτέλεσμα μπορεί να ξεπεράσει την πνευματική απόκλιση σε καταστρεπτικές διαδικασίες, μερικές από τις οποίες μπορεί να είναι, εκρήξεις, κατηγορία των άλλων για αποστασία, φόνους, καταστροφή, ή διαφθορά και προδοσία.

Και εάν ο νομοθέτης έχει ορίσει ποινές για το άτομο που προκαλεί σωματική δηλητηρίαση, σύμφωνα με τις συνέπειες και το έγκλημα που συνεπάγεται, όσον αφορά την παραποίηση τροφίμων, φαρμάκων ή ενδυμάτων. Παραμελημένα ή εκ προθέσεως, με σκοπό να κερδίσει και να πλουτίσει γρήγορα. Νομοθέτησε ποινές για την πώληση διεφθαρμένων προϊόντων που καταστρέφουν την υγεία και αφαιρούν τη ζωή, και αυτό

περιλαμβάνει την εμπορία ναρκωτικών ουσιών κάθε μορφής και είδους. Γιατί προκαλεί ζημιά που προκαλούν στο μυαλό και τα εγκεφαλικά κύτταρα, εξάντληση και καταστροφή της ανθρώπινης υγείας και ζωής. Πρέπει να έχουμε περισσότερους νόμους αποτροπής για εκείνους τους εγκληματίες, που δηλητηριάζουν το μυαλό των νέων με καταστροφικές ιδέες, και ψεύτικες εκκλήσεις για κατηγορία ανθρώπων για αποστασία και δολοφονία. Υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη για αυστηρότερους νόμους, για την ποινικοποίηση της τρομοκρατικής σκέψης και την μετάδοσή της και την διάδοσή της, είτε άμεσα, μέσω των κοινωνικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, είτε από ιστότοπους ή οθόνες κάποιων μέσων επί πληρωμής.

Επιβεβαιώνουμε ότι οι μελετητές της θρησκείας, οι άνθρωποι της σκέψης, του πολιτισμού και της εκπαίδευσης και των

MME, βρίσκονται αντιμέτωποι με δύο μεγάλα θέματα:

Πρώτον: Συνειδητοποίηση του κινδύνου της τρομοκρατικής σκέψης και να γίνεται προσπάθεια ανοσοποίησης της νεολαίας και της κοινωνίας στο σύνολό της, από τα δεινά αυτής της πνευματικής δηλητηρίασης. Μη επιτρέποντας σε κανέναν από τους ανθρώπους αυτούς ή τα στελέχη της εξτρεμιστικής οργάνωσης να σχηματίσουν το μυαλό των νέων, και να καθαρίσουν όλα τα θεσμικά όργανα της παιδείας, είτε θρησκευτικά, εκπαιδευτικά, είτε πολιτιστικά είτε μέσα ενημέρωσης από οποιονδήποτε κοιμισμένο ή κρυφό κύτταρο αυτών των παραπλανημένων εξτρεμιστικών οργανώσεων. Ξεριζώνοντας τα τρομοκρατικά τους στοιχεία από αυτά τα ιδρύματα.

Το άλλο, και είναι το πιο σημαντικό: να δουλεύουμε για να καλύψουμε το κενό και να καταλάβουμε την αρένα με όλα όσα

είναι ωφέλιμα, και γόνιμα και ενισχύουν τα παιδιά μας από τον κίνδυνο αυτών των οργανώσεων και ιδεών. Επειδή οι άνθρωποι του ψεύδους, εργάζονται μόνο στην απουσία των ανθρώπων της αλήθειας. Αν οι άνθρωποι της αλήθειας παραμελούν τα δικαιώματά τους, τότε οι κάτοχοι του ψεύδους τηρούν το ψέμα τους. Οπότε όλοι πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να συνεργαστούμε και να αγωνιστούμε ενάντια στις δυνάμεις του κακού, της τρομοκρατίας και της παραπλάνησης που μας περιβάλλουν ή μας καταδοκούν.

Χρειαζόμαστε επίσης ευρεία κοινωνική ευαισθητοποίηση, έτσι ώστε ολόκληρη η κοινωνία να απορρίπτει την τρομοκρατία. Έτσι ώστε κανένας πολίτης να μην αποδεχτεί ότι η περιοχή του είναι εκκολαπτήριο για τρομοκρατία ή τρομοκράτες. Επειδή η τρομοκρατία δεν έχει θρησκεία, ούτε διαθήκη, ούτε πίστη

παρά μόνο στον εαυτό του. Καταστρέφει αυτούς που την υποστηρίζουν, αυτούς που την ενισχύουν, αυτούς που την κατασκευάζουν, που την χρηματοδοτούν, που την συγκαλύπτουν. Όταν πάσχει από λύσσα, δεν διαφοροποιεί μεταξύ εχθρού και φίλου. Γιατί οι τρομοκράτες έχουν χάσει κάθε ανθρώπινη αίσθηση. Είναι ακόμη πιο άγριοι, ακόμα και από τα πιο άγρια ζώα. Αυτό συμβαίνει επειδή ένα άγριο ζώο, μπορεί να κινείται σε μια γεωγραφική περιφέρεια που δεν την υπερβαίνει

Εκείνοι όμως, είναι χειρότερα από τα ζώα, όπως αναφέρει και το Κοράνι, «είναι όπως τα ζώα, ίσως είναι πιο παραπλανωμένοι».⁽¹⁾ Τους χαρακτηρίζει σαν τα σκυλιά, όπως αναφέρεται και στο Κοράνι.⁽²⁾

(1) Αλ-Φουρκάν.,

(2). Αλ-Αράφ,

Αυτοί που αναμειγνύονται, ούτε
θρησκεία ούτε δόγμα⁽¹⁾

Αυτοί οι άστοχοι αποστάτες δεν είναι
άνθρωποι της θρησκείας, ούτε άνθρωποι
της ηθικής, ούτε άνθρωποι των αξιών,
ούτε κατέχουν ανθρώπινα αισθήμα.

(1) Νασρ αλ-Κανάνυ, Ντεουάν, Βαγδάτη, 1972.

Οι θέσεις της ακραιότητας

Αναμφίβολα, πολλά σύγχρονα μέσα είναι όπλο με δύο άκρα, όπως λένε. Το μαχαίρι, το οποίο είναι απαραίτητο σε πολλές χρήσεις της ζωής, έχει γίνει στα χέρια κάποιων εξτρεμιστών, ως μέσο σφαγής και για να χύσει ανθρώπινο αίμα. Το όπλο που είναι απαραίτητο για την υπεράσπιση των πατρίδων, γίνεται στα χέρια των βίαιων και εξτρεμιστικές ομάδες μπορεί να γίνουν ένα μέσο αδικίας, επιθετικότητας και δολοφονίας ανθρώπων χωρίς δικαίωμα. Έτσι, σε πολλές βιομηχανίες, εφευρέσεις και νέες καινοτομίες. η σοφία και η γνώση, ο πολιτισμένος διάλογος και η μεταφορά της επιστήμης, της γνώσης και των πολιτισμών έχουν γίνει μεταξύ εκείνων που παραβιάζουν το ανθρώπινο πρότυπο,

κανονικά μέσα πνευματικού εξτρεμισμού, κατεδάφισης κρατών και κοινωνιών, κατηγορήσης εθνικών συμβόλων, εξάπλωσης ανταρσίας και διχασμού μεταξύ των ανθρώπων του ίδιου έθνους και διαδίδουν φήμες. Το Κοτάνι αναφέρει, «ω εσείς που πιστεύετε, όταν ένας απατέωνας σας φέρνει κάποια είδηση, τότε να βεβαιωθείτε από αυτή, για να μην βλάψετε κανέναν εν αγνοία σας». ⁽¹⁾ Έτσι, πρέπει οι άνθρωποι να επιβεβαιωθούν από τις ειδήσει που μεταφέρουν, κυρίως μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης που ελέγχονται από τις κακόβουλες οργανώσεις του.

Ο Προφήτης είπε, «ο άνθρωπος που μεταφέρει όλα όσα ακούει, σίγουρα ψεύδεται». ⁽²⁾

Οι τρομοκρατικές οργανώσεις και εκείνοι που τις ακολουθούν, ή που

(1) Αλ-Χουτζουράτ, 6.

(2) Μούσλιμ, Σαχίχ, 5.

περιφέρονται στην τροχιά τους, έχουν εσιάσει την προσοχή του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αφού δεν έχουν πλέον καμία παρουσιά στον δρόμο και έπεσαν σε πολιτική, κοινωνική και ηθική κατάρρευση. Δημιούργησαν αυτό που είναι γνωστό ως, πολιτοφυλακές και ηλεκτρονικά τάγματα. Από τα διεθνή ΜΜΕ με ύποπτη χρηματοδότηση από χώρες και ιδρύματα, που υποστηρίζουν την τρομοκρατία, για να δώσουν χώρο, μέσω αυτών των μέσων, στις παραπλανητικές φωνές που λειτουργούν προς όφελος τους.

Σημειώνεται ότι αυτοί οι ιστότοποι, έχουν προχωρήσει πέρα από την μετάδοση ψευδών ειδήσεων, υιοθετώντας μια μέθοδο σαρκασμού, χλευασμού και διαστρέβλωσης της αλήθειας. Μεταδίδοντας υλικό που άλλοτε διαβάζεται και άλλοτε εικονογραφείται, ή βιντεοσκοπείται, ξεχνώντας ή αγνοώντας ότι ο άνθρωπος, μπορεί να πει μια λέξη για

να προκαλεσει εντύπωση των φίλων του, ή για να κάνει τους άλλους να γελάσουν, και τότε μπορεί να προκαλέσει την οργή του Θεού.

Ωστόσο, ορισμένοι από αυτούς τους ιστότοπους και μερικές από αυτές τις σελίδες, έχουν προχωρήσει πέρα από όλα αυτά για να διαδώσουν συκοφαντίες, ανοιχτές προσβολές και ωμή υποκίνηση για φόνο και αιματοχυσία, διαφθορά και καταστροφή, χωρίς να δώσουν έμφαση σε αυτό που λέει η θρησκεία, η συνείδηση, η ανθρωπότητα ή η ηθική. Ο Αλλάχ δεν αγαπάει τις διαταραχές ούτε τους ανθρώπους που τις προκαλούν.

Τονίζουμε μερικά πράγματα:

Το πρώτο: ότι όλα όσα σας οδηγούν στο έλεος στην ειλικρίνεια, στην εργασία και στην παραγωγή, στην οικοδόμηση και στην ανασυγκρότηση, στην ασφάλεια και την ειρήνη, σας οδηγούν στο αληθινό Ισλάμ. Εντούτοις όλα όσα σας οδηγούν

σε χυδαιότητα και ανεντιμότητα, προσβολές και ανηθικότητα και στην ψεύτικη κατηγορία των ανθρώπων, υποκίνηση δολοφονίας και αιματοχυσίας, εκφοβισμός, κατεδάφιση, είναι διαφθορά και θα σας οδηγήσουν σε κάτι που δεν έχει καμία σχέση με την θρησκεία ή την ανθρωπότητα. Αλλά θα σας οδηγήσουν σε κάτι που έρχεται σε αντίθεση με την θρησκεία και το φυσιολογικό ένστικτο.

Το δεύτερο: η ανάγκη ανοσοποίησης της νεολαίας και της κοινωνίας, για να μην πέσουν θύματα αυτών. Οπότε, πρέπει να αγωνιστούμε με τον χρόνο για να αποκαλύψουμε την φύση αυτών των οργανώσεων και τα διεφθαρτικά στοιχεία τους και τα ηλεκτρονικά τους τάγματα. Έτσι ώστε η νεολαία να μην εξαπατηθεί από αυτούς. Επίσης, να αποκαλύψουμε σε ολόκληρο το σύμπαν αυτό που χαρακτηρίζουν αυτές τις ομάδες από ψέματα, και που το υιοθετούν ως τρόπο

ζωής. Αυτοί οι οργανώσεις ψεύδονται και για τον ίδιο τον Θεό, διότι πιστεύουν ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Πρέπει να εργαστούμε για την διάδοση και την εδραίωση των αξιών της ειλικρίνειας και την ανάγκη διερεύνησης και επαλήθευσης των ειδήσεων. Διότι δεν αναφέρονται ή λέγονται όλα όσα ακούγονται.

Το τρίτο: Είναι απαραίτητο να αντιμετωπίσουμε με κάθε δύναμη και αποφασιστικότητα, αυτούς τους ύποπτους ιστότοπους και σελίδες, και να κι να αντιμετωπίσουμε τους διαχειριστές τους, είτε με πνευματική αντιπαράθεση, είτε με αποφασιστικά νομικά μέτρα, και με την επιβολή του νόμου, με πλήρη ισχύ και αποφασιστικότητα εναντίον εκείνων που παραβιάζουν την ασφάλεια της χώρας και τις δυνατότητές της. Μάλλον, πρέπει να αντιμετωπίσουμε τους κακόβουλους ανθρώπους με κάθε τρόπο, και χωρίς δισταγμό ή αμειλικτικότητα. Οπότε

όποιος είναι αμαθής ή παραπλανώμενος, να του διδάξουμε και τον καθοδηγήσουμε. Όποιος είναι μεταξύ των θυμάτων των οργανώσεων αυτών, να τον σώσουμε. Όποιος είναι δόλος, ιδιότροπος και παραπλανημένος, αμειβόμενος για κακές πράξεις ή παρακινημένος για κακές εργασίες ή προδοσία, τον αντιμετωπίζουμε με αποφασιστικότητα, δύναμη στο πλαίσιο του νόμου.

Προκειμένου να εξαλειφθεί ο κίνδυνος των ιστότοπων εξτρεμισμού, τότε η ποινή για εγκλήματα ηλεκτρονικής δημοσίευσης, που απειλούν την ασφάλεια και τη σταθερότητα της χώρας, και λειτουργεί - εκ προθέσεως για την διαστρέβλωση των εθνικών συμβόλων και υιοθετεί σαρκασμό και η ειρωνεία ως μέσο για να προσελκύσει το κοινό και να επικεντρώσει την προσοχή του, καθώς αλλοιώνει την ερμηνεία των θρησκευτικών κειμένων, προκειμένο νε

εξυπηρετούν τον σκοπό τους, πρέπει η ποινή να είναι αυστηρή.

Ο τρόπος μας και ο τρόπος κάθε λογικού ανθρώπου και κάθε πατριώτη πιστού στην χώρα του, είναι η οικοδόμηση, όχι η κατεδάφιση, η φωνή της σοφίας και της λογικής, όχι η αιματοχυσία και η δολοφονία, και η χρήση όλων των ενεργειών και των δυνατοτήτων μας, συμπεριλαμβανομένων την χρήση των ιστότοπων επικοινωνίας, για το καλό και όχι για το κακό, και την διάδοση των αρετών και των αξιών, και ό, τι είναι προς το συμφέρον της χώρας και της ανθρωπότητας.

Και για να διατηρήσουμε την ασφάλεια και την ειρήνη της κοινωνίας, πρέπει να διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας στην πνευματική αντιμετώπιση με επιχείρημα, αποδείξεις και παρουσίασης της αληθινής θρησκείας. Γιατί οι άνθρωποι του ψεύδους, δεν λειτουργούν παρά μόνο εν ελλείψει των ανθρώπων της αλήθειας. Αν

οι κάτοχοι της αλήθειας παραμελήσουν τα δικαιώματά τους, τότε οι άνθρωποι του ψεύδους διατηρούν το ψέμα τους. Ο Θεός γνωρίζει αυτό που κάνουν οι άνθρωποι του ψεύδους »Και θα μάθουν οι άδικοι αμαρτωλοί το τέλος τους».⁽¹⁾

Ο κίνδυνος είναι να στεκόμαστε ως θεατές ή διστακτικοί. Μάλλον, πρέπει να είμαστε σε αγώνα με τον χρόνο, για να πολιορκήσουμε αυτά τα ηλεκτρονικά τάγματα και τρομοκρατικά στοιχεία σε όλα τα επίπεδα: θρησκευτικά, πολιτιστικά και μέσα ενημέρωσης, εκθέτοντας το ψεύδος, την διαστροφή, την παραπλάνηση, παραπλάνηση, διαφθορά, προδοσία και κίνδυνος για την κοινωνία στο σύνολό της, και για την οντότητα και την δομή του εθνικού κράτους, μάλλον για την ανθρωπότητα στο σύνολό της.

Με την ισχυρή αντιμετώπιση των κακόβουλων ανθρώπων και την διαρκή

(1) Αλ-Σου'αρά, 227.

επιβεβαίωση ότι, αυτοί οι εγκληματίες δεν έχουν καμία σχέση με το Ισλάμ. Επίσης, το Ισλάμ δεν έχει καμία σχέση με αυτούς, επομένως δεν έχει σχέση με τις πράξεις τους. Αντίθετα, αντιπροσωπεύουν ένα βαρύ φορτίο για το Ισλάμ και τους Μουσουλμάνους, γιατί αλλοιώνουν το πολιτισμένο πρόσωπο της ανεκτικής ισλαμικής μας θρησκείας.

Οι μισθοφόροι της Αδελφότητας

Όλοι γνωρίζουμε την αιματηρή φύση της Αδελφότητας και την ιδεολογία των μελών της, που βασίζεται στην προδοσία, το ψέμα, την εξαπάτηση, τον αποκλεισμό και την αποτρόπαια σκοπιμότητα και την υποδούλωση των ανθρώπων, υπό τα ψεύδη και την παραπλάνηση της τυφλής υπακοής στον Μούρσιν. Υπάρχουν επίμονες προσπάθειες - ακούραστα να εξαγοράσουν τις συνειδήσεις όσων μπορούν και με οτιδήποτε τίμημα. Επειδή τα περισσότερα από τα χρήματά

τους, είναι χρήματα που δεν έχουν ιδιοκτήτη, χρήματα που συσσορεύονται, εξαπατώντας το κοινό με το όνομα του καλού, για να πάρουν από αυτό ένα κάλυμμα για να ξεπλύνουν τα βρώμικα χρήματά τους, το οποίο έρχεται ως ανταμοιβή για τον κόπο και την προδοσία της πατρίδας τους. Βάζοντας τα χέρια τους στα χέρια των εχθρών της πατρίδας, είναι ένα τίμημα για την καταστροφή της πατρίδας τους και την εφαρμογή σχεδίων που τα χρησιμοποιούν για να την καταστρέψουν.

Η συγκάλυψη αυτών των εγκληματιών και των πρακτόρων τους, έχει γίνει μια μεγάλη προδοσία που ένας πιστός πατριώτης δεν μπορεί να ανεχτεί. Γιατί το κακό τους έχει γίνει ευρέως διαδεδομένο όπου κι αν πάνε, και ο κίνδυνος τους είναι άμεσος για την θρησκεία, την πατρίδα και την ανθρωπότητα. Αν προσθέσουμε σ' αυτό που βλέπουμε από κυνισμό

ορισμένων μελών της τρομοκρατικής Αδελφότητας, και ορισμένων μισθωτών προδοτών που χρησιμοποιούνται από ορισμένα αραβικά και δυτικά ΜΜΕ, που χρηματοδοτούνται από τα χρήματα της Αδελφότητας και τα χρήματα όσων την υποστηρίζουν. Σκοπό έχουν να στρέψουν το δηλητήριό τους εναντίον των πατρίδων μας, μέσω μόνιμων προσπαθειών διανοητικής κατεδάφισης και υποκίνησης βίας, ειδικά εναντίον των εθνικών στρατών, των γενναίων αστυνομικών και κάθε πιστού πατριώτη, με ακατέργαστο τρόπο, ακόμη και για τα φυσικά φαινόμενα που συμβαίνουν οπουδήποτε. Αυτοί θέλουν για τις πατρίδες μας αδυναμία και ταπείνωση.

Τρομάχτηκαν και ενοχλήθηκαν από αυτό που είδαν για την ασφάλεια και τη σταθερότητα, και αυτό που ο Θεός χάρισε στην Αίγυπτο και στον λαό της, από την πρόοδο στους διάφορους πολιτικούς,

οικονομικούς και κοινωνικούς τομείς. Επίσης για την απομάκρυνσή της από το πλαίσιο της εξάρτησης της αιγυπτιακής απόφασης. Του ενοχλεί, για αυτό άρχισαν να της δείχνουν τα δηλητηριασμένα βέλη, κρυφά και δημόσια, σε ανεπιτυχείς προσπάθειες να υπονομεύσουν τα επιτεύγματα και να εμποδίσουν την πορεία της χώρας. Επειδή οι θησαυροί των ουρανών και της γης, δεν είναι στα χέρια τους, βρίσκονται, όμως, στα χέρια του Θεού.

Δίνουμε έμφαση σε πολλά θέματα, το πρώτο και το πιο σοβαρό από τα οποία είναι: εκείνοι που εργάζονται για λογαριασμό της Αδελφότητας, από ύποπτα κινήματα και μολυσμένες προσωπικότητες που εργάζονται για τους εχθρούς της χώρας με εμφανή εργασία και ξεκάθαρη προδοσία, που προκαλούν κάθε πατριώτη πιστό του χώρα. Είναι αυτές που μπορούμε να ονομάσουμε «μισθοφόροι

της Αδελφότητας». Γιατί η κακία και η κακεντρέχεια τους, που ήταν κρυμμένες και, έγιναν εμφανές και δεν χρειάζονται κόπο για να τις ανακαλύψουμε. Γιατί δεν είναι πλέον σε θέση να κρύψουν το κακό και την προδοσία τους. Εκεί που αγωνίζονται να υπηρετήσουν τους δοισπότες τους και αυτούς που τους υποδουλώνουν, που έχουν βαρεθεί την αδυναμία τους και την αποτυχία τους να προκαλέσουν χάος στην πατρίδα και την περιοχή μας. Αυτό τους έκανε να χάσουν τον έλεγχο τους. Έτσι άρχισαν να εκτίθενται και να πέφτουν ο ένας μετά τον άλλο.

Το δεύτερο θέμα: Να μην διαφημιστούν οι μη εθνικές προσωπικότητες στα μέσα ενημέρωσης, να μην τους δοθεί η δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν τα μέσα ενημέρωσης και να τους πολιορκήσουμε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Είναι πολύ πρόθυμοι να στείλουν μηνύματα σε όσους τα χρησιμοποιούν ότι υπάρχουν και

έχουν φωνή στα ΜΜΕ ή στην επικοινωνία,
για να δώσουν την ψευδαίσθηση ότι έχουν
επιρροή στην διαμόρφωση της κοινής
γνώμης.

Οι αναποφάσιστοι

Υπό την κυριαρχία της Αδελφότητας, η κοινωνία χωρίστηκε σε πολλαπλές κατηγορίες, μεταξύ αυτών: οι αντιστασιακοί, οι ακλόνητοι, οι σιωπηλοί, οι εξαπατημένοι, οι διστακτικοί, και εξαγορασμένοι, οι αφοσιωμένοι και οι συμφεροντολόγοι.

Έτσι οι ακλόνητοι είναι αυτοί που διατήρησαν τις αρχές τους. Δεν εγκατέλειψαν τις αρχές τους και δεν παραδόθηκαν στην τυραννία της αυταρχικής Αδελφότητας, η οποία αποκλείει όλους τους ανθρώπους, εκτός από εκείνους που ταυτίζονται μαζί της ιδιολογικά. Όσον αφορά τους αντιστασιακούς, ήταν του υψηλότερου βαθμού και του πιο μακρινού προσδιορισμού. Ο ρόλος τους δεν

σταμάτησε στο όριο της σταθερότητας. Μάλλον, τον ξεπέρασε σε σημείο αντίστασης. Η παράταξη της Αδελφότητας δεν μπόρεσε να αντέξει αυτή την ομάδα αντίστασης, και είχε ετοιμάσει τα σχέδια και έχει λάβει τα μέτρα για να την ξεφορτωθεί, αλλά ο Θεός, έσπευσε το τέλος της Αδελφότητας και της εξουσίας της, και αυτοί δεν ήταν σε θέση να καταχραστούν αυτούς τους αντιστασιακούς, ούτε καν τους σταθερούς ή τους σιωπηλούς. Επειδή η Αδελφότητα δεν θα δεχόταν τίποτα άλλο εκτός από την παράταξη και την ομάδα της, μάλλον θεωρούσε ότι όλοι οι άλλοι ήταν είτε ελλιπής η ισλαμικής τους πίστη, είτε δεν έχουν πατριωτισμό, είτε είναι άνθρωποι που δεν μπορούν να φέουν καμία ευθύνη. Ένα από αυτά που με έκαναν να διαφωνήσω μαζί τους ήταν η αίσθηση της διάκρισης έναντι των άλλων και την περιφρονητική άποψή τους για τους άλλους, λεις και είχαν τα κλειδιά του

παραδείσου. Όσο για αυτούς, τα λάθη τους είναι δικαιολογημένα, οι αμαρτίες τους συγχωρείται, και όλες οι πράξεις τους είναι δεκτές, ακόμη και αν διαπράττονται μεγάλες αμαρτίες.

Ωστόσο, η μεγάλη συμφορά, ήταν στους αφοσιωμένους, τους υποκριτές και τους συμφεροντολόγους, επίσης σε εκείνους που έτρεχαν αναζητώντας εξουσία, κύρος και χρήματα. Οι Αδελφοί αντιμετώπισαν με απaráμιλλη πονηριά καθώς παραπλάνησαν τους κοντινούς τους ανθρώπους και όσους τους εξαπάτησαν, ότι θα έχουν την αίγλη της εγκόσμιας ζωής, και την αιώνια ευδαιμονία στην μελλοντική ζωή. Άκουσα με το αυτί μου κάποιον να λέει: αν μας ακολουθήστε, θα έχετε όλες τις εύνοιες της ζωής. Μερικοί από αυτούς ισχυρίστηκαν ότι ο Γαβριήλ- ο Αράγγελος- ήταν στις συγκεντρώσεις τους. Γιατί θεωρούσαν επιτρεπτό να λένε ψέματα, προκειμένου να πετύχουν τους

στόχους τους. Ωστόσο, ένας φίλος - ο οποίος είναι καθηγητής της Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο του Αλ-Άζχαρ, μου είπε ότι γνώρισα την Αδελφότητα από τα ψέματά των μελών της. Είχα αμφιβολίες για μερικούς ανθρώπους, αν ήταν αδελφοί ή όχι. Όταν άρχισαν να λένε ψέματα, τότε σιγουρεύτηκα ότι ήταν αδελφοί. Γιατί το ψέμα ήταν συνδεδεμένο μαζί τους και αυτοί το ίδιο, εκτός από εκείνους για τους οποίους ο Κύριός μου έχει διφυλάξει.

Όσο για την πραγματική θλίψη, είναι πρώτα απ' όλα για τους εξαπατημένους, νέους και μερικούς απλούς ανθρώπους, που έχουν άμεση ανάγκη από κάποιον να τους αντιμετωπίζει με καλό και ήπιο τρόπο και να τους σώσει, πριν να είναι πολύ αργά. Αυτό απαιτεί από όλα τα ιδρύματα επιμόρφωσης ευαισθητοποίησης να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, για την ανοσοποίηση των νέων από τους κινδύνους και τις ιδέες αυτών των ομάδων.

Οι αφοσιωμένοι, οι υποκριτές και οι συμφεροντολόγοι όμως,, αυτοί είναι άνθρωποι χωρίς ηθική. Μπορούν να εξαπατήσουν τους ανθρώπους για λίγο καιρό, αλλά όχι για πάντα. Σημειωτέον είναι εκείνος ο στίχος που έγραψε ο ποιητής Ζουχάιρ μπιν άμπι Σάλμα:

Ότι χαρακτήρα έχει ο άνθρωπος και που θεωρεί

Ότι είναι κρυφός για τους ανθρώπους θα μαθευτεί⁽¹⁾

Υπάρχουν εκείνοι που είναι συμφεροντολόγοι, και πάντα αναζητούν το συμφέρον τους, για αυτό δεν μπορεί κανείς να διακρίνει την στάση τους. υπάρχουν εκείνοι επίσης που υποστηρίζουν τις οργανώσεις αυτές στην βία που ασκούν. Λέμε σε όλους αυτούς ότι πρέπει να ενωθούμε για το καλό του έθνους, διότι το ζήτημα είναι πλέον υπαρξιακό.

(1) Ντεουάν Ζουχάιρ μπιν άμπι Σάλμα, Βηρυτός, 1988.

Λάθη χειρισμού του θρησκευτικού λόγου

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οποιαδήποτε αλλαγή ή ανανέωση στην αντιμετώπιση θεμάτων θρησκευτικού λόγου, σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συναίνεσης ή συμφωνίας πριν από δοκιμές για μεγάλες και σύντομες χρονικές περιόδους, σύμφωνα με τις πεποιθήσεις των καινοτόμων, την σταθερότητα τους, η επιμέλειά τους και την ικανότητά τους να πείθουν τους άλλους με τα νέε τους πνευματικές αντιλήψεις. Οι παραδοσιακοί, συντηρητικοί και συμφεροντολόγοι, που υπωφελούνται από την επικρατούσα κατάσταση, δεν θα είναι εύκολο να αποδεχτούν την ανανέωση και τις μεταρρυθμίσεις, που επιδιώκουν οι

καινοτόμοι. Η εκταση του ορθολογισμού των καινοτόμων και των μη -υπερβολή εκείνων που τους ακολουθούν, είναι εκείνη που θα προδιορίσει ετοιμότητα της κοινωνίας να αποδεχτεί τις ιδέες τους, ματαιώνοντας τα σχέδια και την πορεία εκείνων που έχουν άκαμπτες ιδέες. Την μετριοπάθεια, που αναζητούμε όμως, και που κάθε ομάδα ισχυρίζεται ότι την υιοθετεί αποκλειστικά, χάθηκε ανάμεσα στα δυο αντίθετα άκρα.

Η προσέγγισή μας γι' αυτό το θέμα προέρχεται από τρεις γενικές πτυχές:

Η έννοια του ιερού, ο κίνδυνος απόκλισης από το αντικειμενικό στο προσωπικό και η ελευθερία της πίστης και τα όρια της ελευθερίας της γνώμης.

Όσον αφορά την πρώτη πτυχή, είναι η έννοια του ιερού: όπου υπάρχουν άνθρωποι που αντιμετωπίζουν ως ιερό οτιδήποτε αρχαίο, έτσι ώστε οι απόψεις ορισμένων θεολόγων να τις θεωρήσουν

ιερές, όπως αντιμετωπίζουν σχεδόν ένα ιερό κείμενο. Το ίδιο εσχύει ακόμη και για εκείνα τα ρητά, που ταίριαζαν στην εποχή και στον τόπο που ειπώθηκαν. Ωστόσο, πραγματικότητά μας απαιτεί ένα νέο ιτζτιχάντ (επιμέλεις) που ταιριάζει στην εποχή μας, τα δεδομένα και τις απαιτήσεις της. Υπάρχουν και εκείνοι σχεδόν θεωρούν ιερά τα λόγια ορισμένων σχολιαστών και ιστορικών και όσα αναφέρονται στα γενεαλογικά βιβλία, βιογραφίες και έπη, παρά τα προβλήματα που ορισμένα από αυτά φέρρουν.

Στο άλλο άκρο, υπάρχουν εκείνοι που παραβιάζουν θέματα που θεωρούνται βασικά στην θρησκεία. Αυτοί εκμεταλλεύονται δυστυχώς, το σύνθημα της ανανέωσης, που για κάποιους φτάνει στο σημείο της κατεδάφισης, ως τρόπο επίθεσης στα θεμελιώδη στοιχεία της θρησκείας. Υπάρχουν κάποιοι που το κάνουν αυτό λόγω άγνοιας, άλλοι λόγω

συμφέροντος. Εμείς δεν το γνωρίζουμε αυτό, μόνο ο Θεός το κρίνει.

Με την ισχυρή μας διαβεβαίωση ότι χρειαζόμαστε ανανέωση και συνειδητοποίηση του μυαλού και ότι είμαστε ενάντια στην πνευματική ακαμψία, την απολίθωση του παλιού και την απόκλειση του ιτζτιχάντ και την στένωση, και ενάντια στην βλασφημία διανοουμένων ή την υπονόμηση της πατριωτικής τους συνείδησης, παρά μόνο με οριστική και τελική δικαστική απόφαση. Κανένας δεν θα δεχτεί αυτό από την αντίθετη πλευρά.

Μεταξύ των μεγαλύτερων λαθών του χειρισμού του θρησκευτικού λόγου, «που είναι η δεύτερη όψη», είναι η απόκλιση από το αντικειμενικό στο προσωπικό, και η περιφρόνηση σε βαθμό που μοιάζει με αμοιβαία βασφήμιση. Είτε πρόκειται για άμεση προσβολή και συκοφαντία, είτε είναι μεταξύ των συνομιλητών,

προσβάλλοντας μελετητές και στοχαστές. Όταν ένας στοχαστής σχολιάζει έναν αντικειμενικό θέμα, λαμβάνοντας υπόψη τις προϋποθέσεις του διαλόγου και τα θεμέλια της αντικειμενικής επιστημονικής κριτικής και τις απαρχές της, τότε αυτό είναι μια έκφραση απόψεων που πρέπει να αντιμετωπίζεται με λογική και επιχειρήματα. Όταν αυτός ο στοχαστής, ερευνητής ή κριτικός απομακρύνεται από την αντικειμενική προσέγγιση, χρησιμοποιώντας προσβολές εναντίον ανθρώπων, είτε είναι σύγχρονοι είτε είναι άνθρωποι που κατέχουν θέση στην θρησκευτική, επιστημονική ή πολιτιστική κληρονομιά μας, αυτό θεωρείται απαράδεκτο. Τότε δεν μπορεί να υπάρχει υπομονή από πλευράς μας, ούτε να σιωπήσουμε γι' αυτό και μπορεί να είναι ένας λόγος πρόκλησης για όσους είναι πεπεισμένοι και περήφανοι για τις απόψεις αυτών των ανθρώπων.

Μπορεί επίσης να σκεφτούν μερικοί ότι πρέπει να υπερασπιτούν αυτούς τους ανθρώπους. Τότε μπορεί αυτό να προκαλέσει φιλονικίες και σύγκρουση απόψεων. Ωστόσο, μπορεί κάτι τέτοιο να απασχολήσει την κοινή γνώμη, και να την αποσπάσει από άλλα ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν σε αυτό το καθοριστικό στάδιο της εθνικής μας ιστορίας.

Η Τρίτη πτυχή είναι εκείνη που αφορά την ελευθερία. Εμείς διακρίνουμε την ελευθερία που τηρεί τις προϋποθέσεις της λογικής και της θρησκεία από εκείνη που είναι αχαλιναγώγητη. Το Κοράνι τονίζει, «δεν επιτρέπεται εξαναγκασμός στην θρησκευτική πίστη»⁽¹⁾ και, «αν ο αλλάχ το ήθελε, θα έκανε όλους τους ανθρώπους έναν ενωμένο λαό. Όμως θα παραμένουν

(1) Αλ-Μπάκαρα, 256.

διαφορετικοί».⁽¹⁾ Και, «δεν μπορεί να καθοδηγήσεις εκείνους που αγαπάς. Ο Αλλάχ καθοδηγεί εκείνον που θέλει».⁽²⁾ Και εκείνο το εδάφιο που επιβεβαιώνει το ίδιο αυτό θέμα στο σούρατ αλ-Σουαρά.⁽³⁾

Δεν πρέπει να επικρατεί το χάος και να μην υπάρχουν όρια στην αντιμετώπιση των θρησκευτικών θεμάτων στο όνομα της ελευθερίας. Πρέπει να διατηρήσουμε την ισλαμική και την αραβική μας ηθική, μακριά από την υπονόμηση και την χυδαιότητα.

(1) Χούντ, 118.

(2) Αλ-Σούρα, 48.

(3) Αλ-Σουαρά, 3 – 4.

Κριτική στην ανθρώπινη σκέψη

Αναμφίβολα, στον σύγχρονο κόσμο μας με τους πολλούς πολιτισμούς του, βρισκόμαστε ανάμεσα σε διάφορες ρεύματα σκέψης, επιστήμης και φιλοσοφίας, μερικές από τις οποίες δοξάζουν το παλιό, απλώς λόγω της αρχαιότητάς του, είτε βρίσκεται μέσα στο πλαίσιο του ιερού είτε όχι. Αυτό περιλαμβάνει ακόμη και τη σκέψη, τη λογοτεχνία και τη δημιουργικότητα. Καθώς έχει ιδιαίτερη προτίμηση για κάθε παλιό, απέναντι σε κάθε σύγχρονο, όμοια με αυτά που ανέφεραν ο Ιμπν Κουτάιμπα⁽¹⁾ και άλλοι ότι ένας ποιητής απέγγειλε έναν ποιητικό στίχο, και ο αλ-Άσμαϊ του είπε: Αυτή είναι η καλή ποίηση που υμνείται

(1) Al-Jerjany, Al-Wasata bayna al-Mutanabi wa Khusumu-h, τόμ, 1ος, σ. 50.

και επαινείται, τότε τον ρώτησε: Σε ποιον ανήκουν αυτοί οι σίχοι; Ο ποιητής απάντησε: Είναι από την ποίησή μου που έγραψαν μόλις απόψη. Τότε ο αλ-Ασμαΐ άλλαξε αμέσως τη γνώμη του, λέγοντας: φαίνεται η έλλειψη αγνότητας πάνω τους. Ο ίδιος είπε αυτό, διότ ήταν φανατικός για την αρχαία ποίηση, ανεξάρτητα από την ποιότητα.

Πολλοί μελετητές, συγγραφείς, στοχαστές και φιλόσοφοί μας, αντέτειναν με κριτική σε αυτό το φαινόμενο, τονίζοντας ότι ο Θεός, δεν χάρισε την επιστήμη, την γνώση της νομολογίας, το ιτζτιχάντ, την ποίηση ή την δημιουργικότητα, έναν λαό χωρίς τον λαό, μια εποχή χωρίς χωρίς την άλλη, ή έναν τόπο χωρίς τον άλλον. Ως εκ τούτου, Δεν δίνουν προτεραιότητα στο παλιό μόνο λόγω της αρχαιότητάς του, και δεν εναντιώνονται στο σύγχρονο μόνο λόγω της νεωτερικότητας ή της σύγχρονότητάς

του. Μάλλον, η κριτική τους βασίζεται στην αντικειμενικότητα.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει μια άλλη ομάδα που πήγε πολύ μακριά στη νεωτερικότητά της και απελευθέρωσε το ανθρώπινο μυαλό μέχρι να φτάσει για να ανεβάσει την ιερότητα από τα ιερά και να κατεβάσει τα ιερά κείμενα την κατάσταση των ανθρώπινων κειμένων που υπόκεινται σε κριτική και διάψευση.

Μερικοί άνθρωποι - ειδικά σε εξτρεμιστικές οργανώσεις - θεωρούν την κατάσταση των σεΐχηδων, πριγκίπων και οδηγών τους ως του Ιερού Κορανίου, και αυτό λόγω αγνοίας τους. Οι περισσότεροι νέοι των εξτρεμιστικών οργανώσεων, βάζουν σε προτεραιότητα τα λόγια των αρχηγών τους. Μπορεί να διαφωνήσει μαζί σου σχετικά με την κατανόηση του Κορανίου, εάν έρχεται σε αντίθεση με κάτι από τα λόγια του αρχηγού του ή με αυτά που έχουν εισαχθεί μέσα από

τα βιβλία, τις διαλέξεις, τις ερμηνείες και τους, και δεν επιτρέπεται να διαωνείς ή να συζητήσεις τα λόγια του σείχη του. Εξαιρετικά επικίνδυνο να έχουν αυτοί οι άνθρωποι για ευτούς την θεϊκή μοσφή.

Ωστόσο, κάνουμε μια σαφή και ξεκάθαρη διάκριση μεταξύ του σεβασμού των ανθρώπων των μελετητών, και αποθείωσης των ανθρώπων.

Θεωρούν την κριτική στα λόγια τους, ότι είναι κριτική για το ίδιο το Ισλάμ και υπονομεύει τη σωστή κατανόηση του Κορανίου και της Σούννα, παρόλο που όλα τα ανθρώπινα όντα μετά το αλάνθαστο Προφήτη, πρέπει να αντιμετωπιστούν υπό το πρίσμα του διαλόγου και της τήρησης των αρχών του. Ως εκ τούτου, τονίζουμε πάντα ότι τα θρησκευτικά μας ιδρύματα, δεν είναι ιερατικά ιδρύματα και δεν πρέπει να είναι ή να πλησιάζουν σε αυτό, ούτε είναι ιερά εξέταση. Ο σκοπός τους είναι να εξηγούν και όχι να λογοδοτούν.

Είμαι σχεδόν βέβαιος ότι η αδυναμία του πνευματικού και πολιτιστικού σχηματισμού μερικών από την νεολαία μας, είναι μια μεγάλη καταστροφή και ότι η στενότητα του πολιτιστικού ορίζοντα, οι περιορισμοί του, και ίσως το κλείσιμό του, μπορεί να παρεκκλίνει από τον ομιλητή ή τον συγγραφέα σε λανθασμένη αντιμετώπιση ορισμένων θεμάτων, ή μπορεί να οδηγηθεί σε σύγκρουση με τον παραλήπτη, είτε είναι θεατής, είτε ακροατής είτε είναι αναγνώστης. Ο παραλήπτης μπορεί να παρασυρθεί σε απόλυτη υποταγή και να τυφλωθεί σε εκείνους που προσπαθούν να ελέξουν την σκέψη.

Ωστόσο, αυτό που πρέπει να τονιστεί, είναι ότι έχουμε απόλυτη ανάγκη από επιστημονικά, εκπαιδευτικά και παιδαγωγικά προγράμματα σπουδών, που θα μας μεταφέρουν από τον τομέα της λήψης, της εισαγωγής και της μίμησης

στον τομέα της σκέψης, της ανταλλαγής,
της δημιουργικότητας και της κριτικής.
Επίσης, η ιδέα της αποδοχής της κριτικής
και η ικανότητά μας να την ακούει και
να την αντιμετωπίζει, χωρίς νευρικότητα,
έτσι ώστε όλοι να επωφεληθούμε από την
επικοινωνιακή κριτική.

Η οικοδόμηση και η κατεδάφιση

Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των δύο άκρων, της οικοδόμησης και της κατεδάφισης, και αν η θρησκεία μας είναι η θρησκεία της οικοδόμησης και της κατασκευής στο σύμπαν, τότε όλα όσα οδηγούν σ' αυτό το μονοπάτι, το μονοπάτι της κατασκευής, της δουλειάς, της παραγωγής, της τελειότητας, της διατήρησης των δημόσιων και ιδιωτικών εγκαταστάσεων, τότε σίγουρα οδηγεί στο μονοπάτι του Ισλάμ, στο μονοπάτι του Πατριωτισμού, του πολιτισμού και της προόδου, για καλό της κοινωνίας και για καλό της ανθρωπότητας. Και όποιος προσπαθεί να σας παρασύρει σε άλλο μονοπάτι, στο αντίθετο με αυτά, όπως να σε παρασύρει ή να σε παραδώσει στο μονοπάτι της κατεδάφισης, της

δολιοφθοράς, της καταστροφής εγκαταστάσεων και των υποδομών ή της επίθεσης ή της παραβίασης, σε οδηγεί μόνο στον δρόμο της καταστροφής στον κόσμο αυτό και στον επόμενο. Ο Παντοδύναμος Θεός λέει, «Ή μήπως επιθυμείτε να απομακρύνεστε και να διακόψετε τις σχέσεις συγγενικές σας σχέσεις».⁽¹⁾ Και, «Υπάρχουν εκείνοι που σου αρέσουν τα λόγια τους, όμως ο Αλλάχ μαρτυρεί ότι κρύβουν μέσα στην καρδιά τους θανάσιμη άχθρα».⁽²⁾

Ωστόσο, όποιος εργάζεται στην οικοδομή, δεν θα έχει χρόνο για κατεδάφιση ή δολιοφθορά, γιατί κατανοεί την φύση της κατασκευής και τον κόπο και την ταλαιπωρία που απαιτεί. Ο κατασκευαστής δεν μπορεί να είναι καταστροφέας. Γιατί έχει μια ψυχή γεμάτη καλοσύνη, και πολιτισμό.

(1) Ιερό Κοράνι, Μουχάμμαντ, 22 – 14.

(2) Ιερό Κοράνι, αλ-Μπάκαρα, 204.

Όσο για τους καταστροφείς, που έχουν αρρωστημένες ψυχές, που η αποφασιστικότητα τους απέτυχε να συμβαδίσει με τους ανθρώπους της σκληρής δουλειάς, της πάλης, του μόχθου, του ιδρώτα και της παραγωγής. Δεν βρήκαν τίποτα για να καλύψουν τα ελαττώματά τους, παρά τον φθόνο των άλλων. Ο Ali bin Abdulaziz Al-Jerjani στην εισαγωγή του βιβλίου του «η μεσολλάβηση ανάμεσα στον Al-Mutanabbi και τους αντιπάλους του»: κάποιος προσπαθεί να ανταγωνιστεί τους καλούς ανθρώπους, κάνοντας καλό κατά το δυνατό, και άλλος θεωρεί το ελάττωμα ως βασικό στοιχείο της του χαρακτήρα του.⁽¹⁾

Οι φωνές της ελπίδας και εκείνες της απελπισίας

Οι άνθρωποι έχουν κουραστεί από την κουλτούρα της απογοήτευσης και

(1) Al-Munjed fi al-Lughah, σ. 113.

της κατάθλιψης και έχουν δίκιο, καθώς αυτή η πικρή κουλτούρα αποπνέει από σκουριασμένα σκεύη, από σκοτεινές ψυχές, που έχουν μαύρες σκέψεις για όλα και βλέπουν μόνο το άδειο μέρος του ποτηριού. Έτσι θέλουν να προσθέσουν τις μαύρες αυτές σκέψεις, στο σύμπαν και να του φορτώσουν με τους πόνους και με τις θλίψεις τους.

Ω κουφοξυλιά γιατί έχει πράσινα φύλα;
Σαν να μην θλίβεσαι για τον ιμπν αλ-Ταρίφ.⁽¹⁾

Και,
Εκείνος που η ψυχή του δεν έχει κάλλος
Δεν βλέπει καμιά ομορφιά στα πρόσωπα.⁽²⁾

Η διάδοση του αισθήματος της απελπισίας είναι από τα μεγάλα

(1) Ιμπν Αμπντ Ράμπου, αλ-Άκντ αλ-Φαρίντ, τόμ. 3, έκδ.

Ντάρ αλ-Κούτουμπ αλ-Ιλμίγια, Βηρυτός, 1404 Ε.. σ. 255

(2) Ντεουάν Αμπου Μάντν, Ντάρ αλ-Αούντα, Βηρυτός, σ. 81.

αμαρτήματα, σύμφωνα με την κρίση των επιστημόνων. Και η θρησκεία μας, μας καλεί να διευκολύνουμε τους ανθρώπους, και να τους μεταφέρουμε χαρμόστρα νέα. Έτσι, αναφέρει και το χαντίθ του Προφήτη.⁽¹⁾

Το ίδιο τονίζει και ο Ίλγια Άμπου Μάντυ σε κάποιους ποιητικούς του στίχους.⁽²⁾

Εκείνοι των οποίων οι καρδιές είναι γεμάτες ε σκότος και απελπισία, έχουν μαύρες σκέψεις για τα πάντα. Το Κοράνι τονίζει, «Αν ο Αλλάχ ανοίγει το έλεος του στους ανθρώπους, κανένας δεν μπορεί να το εμποδίσει»⁽³⁾ και, «και αν οι κάτοικοι των χωριών είχαν πιστέψει, θα τους είχαμε στείλει τις εύνοιες Μας από τον ουρανό και από την γη».⁽⁴⁾ Και, «Μην απελπιστείτε από το έλος του Αλλάχ».⁽⁵⁾ Επίσης, «Ο

(1) Μούσλεμ, Σαχίχ, αρ. χαντίθ, 1732.

(2) Ίλγια Άμπου Μάντυ, Ντιουάν, σ. 83.

(3) Φάτιρ, 2.

(4) Αλ-Αράφ, 96.

(5) Ιωσήφ, 87.

Αλλάχ συγχωρεί όλες τις αμαρτίες».⁽¹⁾
Πρέπει να υπάρχει ελπίδα, διότι το Κοράνι τονίζει, «ο Αλλάχ δεν ευλογεί τις πράξεις των διεφθαρμένων».⁽²⁾ Έτσι πρέπει να υπάρχουν καλά και ενθαρρυντικά λόγια, γιατί η θρησκεία επιβάλλει αυτό, όπως τονίζει και το Κοράνι στο σούρατ Ιμπραχίμ.⁽³⁾

(1) Αλ-Ζούμαρ, 53.

(2) Ιουνους, 81.

(3) Ιμπραχίμ, 24- 27.

Τα θρησκευτικά μέσα μαζικής ενημέρωσης μεταξύ δημιουργίας του εξτρεμισμού και αντιμετώπισής του

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα μέσα ενημέρωσης, είναι ένα από τα πιο σημαντικά όπλα στις πνευματικές και πολιτιστικές μάχες για την κινητοποίηση και την ή να προετοιμασία της κοινής γνώμης.

Επειδή τα μέσα μαζικής ενημέρωσης γενικά - όπως λένε - είναι δίκοπο μαχαίρι, τότε έκρινε σκόπιμο να ταυτίζεται ο τίτλος με αυτά τα λόγια, και επέλεξα τα θρησκευτικά μέσα ενημέρωσης και τον αντίκτυπό τους στη δημιουργία ή την αντιμετώπιση του εξτρεμισμού για να ρίξω φως στα δύο άκρα .

Εάν ένας τέτοιος τίτλος μπορεί - μάλλον του αξίζει - να εξερευνάται πολύ

ευρύτερα με μια μεταπτυχιακή εργασία ή διδακτορική διατριβή ή μια ακαδημαϊκή ή θεσμική μελέτη, που διερευνά όλες τις πτυχές του. Θα προσπαθήσω να ρίξω φως σε μια πτυχή της σκηνης που μπορεί να ανοίξει την πόρτα στους ερευνητές για εκτενείς μελέτες στον τομέα αυτό.

Υπάρχουν σοβαρές εκδόσεις που πραγματεύονται αντικειμενικά πνευματικά και θρησκευτικά ζητήματα, και συζητούνται με σοβαρά και επιστημονικά κριτήρια, ιδιαίτερα εκείνες που σχετίζονται με την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και της εξτρεμιστικής σκέψης, σύμφωνα με τα δεδομένα της εποχής, τις εξελίξεις και τα τρέχοντα ζητήματα.

Η επιτυχία αυτών των μέσων οφείλεται είτε στο γεγονός ότι ακολουθούν μια καθαρά θρησκευτική προσέγγιση, είτε ακολουθούν μια θρησκευτική, πατριωτική και εκπαιδευτική προσέγγιση, μακριά από

κομματικές διαμάχες και δεν συνδέονται με καμία θρησκευτική οργάνωση ή πολιτική παράταξη.

Αλλά αν θυμηθούμε αυτό το μαύρο και απαίσιο έτος που είναι γνωστό ως το έτος της κυριαρχίας του Μούρσιντ ή της οργάνωσης του Mokattam ή το έτος της οικογένειας, τότε θα θέλουμε να το υπενθυμίσουμε για να μην ξεχάσουμε ή χάσουμε από τη μνήμη ορισμένων γεγονότων, για το τι συνήθιζαν να μεταδίδουν τα μέσα τους. Όπως η επιδρομή των κιβωτιών, ή η έκκληση για κατεδάφιση ή καταστροφή αρχαιοτήτων ή η υπερβολική βλασφημία, απειλές, συκοφαντία και ειλικρινών. Μετατράπηκαν κάποια θρησκευτικά προγράμματα, εκείνη την εποχή, και κομματικά προγράμματα προς όφελος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, και εκείνων που βρίσκονται στην τροχιά της από οργανώσεις, ρεύματα και κόμματα

του πολιτικού Ισλάμ, χωρίς καμία εξαίρεση.

Με την ειλικρινή μας έκκληση να υποστηρίξουμε όλα τα μετριοπαθή μέσα θρησκευτικών μέσων και παροτρύνουμε τους εξειδικευμένους μελετητές, να τα εμπλουτίσουν, είτε με τους διαλόγους είτε με τα άρθρα και τα γραπτά τους. Καλούμε όλα τα θρησκευτικά μέσα και προγράμματα, να δώσουν ευρεία εμβέλεια μόνο στους ειδικούς και να μην επιτρέψουν στους ανειδίκευτους και μη ειδικούς να έχουν τα ηνία αυτών των μέσων στα χέρια τους. Έτσι μαζί μπορούμε να στεγνώσουμε τις πηγές του εξτρεμισμού και των φετβά χωρίς γνώση, και να φράξουμε την πόρτα στους υποκριτές που, θολώνουν με τις ιδέες τους την λογική της κοινωνίας και την πνευματική της ασφάλεια.

Προειδοποιούμε επίσης για τη διείσδυση ορισμένων ατόμων με εξτρεμιστικές ιδέες σε ορισμένα

θρησκευτικά μέσα ενημέρωσης, ακόμα κι αν βρίσκεται κάτω από την πρέσβια της απεχθούς κρυφότητας. Καθώς η κάθαρση όλων αυτών των μέσων από τα μέλη των εξτρεμιστικών οργανώσεων, είναι θρησκευτικό και εθνικό καθήκον.

Εξάρθρωση των φωλιών της τρομοκρατίας

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η τρομοκρατία δεν θα είχε διεισδύσει σε κανένα περιβάλλον, πατρίδα ή περιοχή, αν δεν είχε στη διάθεσή της δύο στοιχεία: ένα που την ωθεί, την υποστηρίζει και τη χρηματοδοτεί και ένα άλλο που την αγκαλιάζει και την υποστηρίζει.

Όσο για το πρώτο στοιχείο: που οδηγεί, χρηματοδοτεί, υποστηρίζει και τροφοδοτεί την τρομοκρατία. Είναι αναμφίβολα οι εχθροί της θρησκείας μας, της πατρίδας μας και του έθνους μας, και ως προς το δεύτερο στοιχείο: είναι τα φυτώρια στα οποία καταφεύγει και κατοικεί.

Αυτό που δεν έχει αμφιβολία επίσης, είναι ότι αυτή η μαύρη τρομοκρατία

με εκείνα τα επικίνδυνα στοιχεία, τα μείγματα και τις ενέδρες που μαζεύτηκαν από κάθε γωνιά του κόσμου, δεν θα είχαν διεισδύσει στις τάξεις καμίας πατρίδας αν δεν είχαν φυτρώνια για να τους στεγάσουν, και να τους παρέχει ό,τι χρειάζονταν από χρήματα, όπλα και κάθε είδους υποστήριξη. Έχουν το ευνοϊκό περιβάλλον και τους παρέχουν επαρκείς πληροφορίες, σε έναν κόσμο στον οποίο τεχνικές, ηλεκτρονικές πληροφορίες, τα μέσα ενημέρωσης και ψυχολογικοί πόλεμοι, έχουν γίνει σημαντικές μέθοδοι, και σημαντικά εργαλεία για να υποτάξουν τον αντίπαλο. Να αποδυναμώσουν το ηθικό του και να το ωθήσουν σε απογοήτευση ή παράδοση.

Ακριβώς όπως η λεγόμενη υλικοτεχνική υποστήριξη, είναι εξαιρετικά σημαντική για την επίτευξη της νίκης επί των εχθρών και την επίλυση πολλών μαχών. Η περικοπή αυτής της υποστήριξης

στην τρομοκρατία, τους τρομοκράτες, τον εξτρεμισμό και τους εξτρεμιστές, θα επισπεύσει το τέλος τους και θα τους εξαλείψει και θα απαλλάξει ολόκληρο τον κόσμο και την ανθρωπότητα συνολικά από αυτό το κακό.

Αυτό απαιτεί ενδελεχείς επιστημονικές μελέτες για να γνωρίζουμε τους ανθρώπους που υπωφελούνται από το χάος και τις τρομοκρατικές επιχειρήσεις. Είτε διευθύνουν, υποκινούν, εκτελούν είτε προσλαμβάνουν, και εργάζονται για να τους αντιμετωπίσουν αποφασιστικά και αμείλικτα. Και πρέπει να κατάσχονται τα χρήματα οποιουδήποτε αποδεδειγμένα υποστηρίζει ή χρηματοδοτεί τις τρομοκρατικές οργανώσεις της. Γιατί αυτά τα βρώμικα χρήματα που κατευθύνονται, για τη χρηματοδότηση δολοφονιών και δολιοφθορών, θα πρέπει να κατασχεθούν προς όφελος της οικοδομής.

Το Κοράνι τονίζει, «και μην προσφέρετε

τις περιουσίες σας στους απάταλους, που σας έδωσε ο Αλλάχ».⁽¹⁾

Οι νομολόγοι θεωρούν ότι πρέπει να κατάσχονται οι περιουσίες των σπάταλων ανθρώπων, που δεν μεταχειρίζονται με σωστό τρόπο τις περιουσίες τους. Αυτοί εύχονται πάντα και επιδιώκουν το κακό για τους πιστούς.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το να αφηθούν ορισμένοι που υποστηρίζουν την τρομοκρατία και τους εξτρεμιστές, εν γένει - ή οποιαδήποτε πλευρά να κάνει τα στραβά μάτια - είναι πολύ επικίνδυνο θέμα. Πιο επικίνδυνο, όμως, να επιτραπεί σε οποιονδήποτε από αυτούς να αναλάβει οποιαδήποτε σημαντική ηγετική θέση στο κράτος. Ιδίως τις θέσεις υπηρεσιών που επηρεάζουν άμεσα τη ζωή των πολιτών. Επειδή συνειδητοποιούν ότι η διακοπή αυτών των σημαντικών υπηρεσιών,

(1) Αλ-Νισά, 5.

είναι ένας τρόπος που πορκαλεί θυμό, παράπονο, αγανάκτηση και πιθανώς χάος. Επομένως η διαχείριση των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και των υπηρεσιών δεν πρέπει να ανατίθεται παρά μόνο σε εκείνους που είναι σίγουρη η πίστη τους στη χώρα τους, και η αφοσίωσή τους στη χώρα τους. Αυτό φαίνεται και στο χαντίθ του Προφήτη, «ύπαρχουν άνθρωποι, τους οποίους έχει διαλέξει ο Θεός, και τους χάρισε από τις εύνοιές Του, για να υπωφελήσουν και τους άλλους».⁽¹⁾ Και ένα άλλο χαντί που καλεί τους ανθρώπους να διευκολύνουν τους άλλους, κυρίως εκείνοι που βρίσκονται σε ηγετικές θέσεις.⁽²⁾

Όπως δεν πρέπει να ενδυναμώνουμε αυτούς, που υποστηρίζουν τον εξτρεμισμό και αυτούς που είναι πιστοί στους τρομοκράτες. Έτσι είναι κατά

(1) Αλ-Ταμπαράνι, αλ-Μου'τζαμ αλ-Καμπείρ, 13925.

(2) Μούσλεμ, Σαχίχ, 1828.

μείζονα λόγο να μην ενδυναμώνουμε κανέναν από αυτούς από πολιτιστική, πνευματική ή εκπαιδευτική πτυχή, ώστε να μην σκορπίσουν το δηλητήριό τους και τρομοκρατικές ιδέες τους στην κοινωνία, ιδιαίτερα μεταξύ των νέων. Πρέπει να εργαστούμε πολύ δυναμικά, για να απαλλαγούμε από αυτό. Το Κοράνι τονίζει, «το Θέλημα του Αλλάχ θα γίνει, οι περισσότεροι άνθρωποι όμως δεν το γνωρίζουν».⁽¹⁾

(1) Ιωσήφ, 21.

Προστασία της κοινωνίας από τον εξτρεμισμό

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο εξτρεμισμός αποτελεί απειλή για τη θρησκευτική και εθνική ταυτότητα. Όσον αφορά τη θρησκευτική ταυτότητα, οι εξτρεμιστικές παρεκκλίνουσες οργανώσεις προσπάθησαν να κυριέψουν τον θρησκευτικό λόγο και να τον χρησιμοποιήσουν ιδεολογικά για να υπηρετήσουν τις φιλοδοξίες τους. Όχι, μόνο αλλά και εκείνων που τους χρηματοδοτούν και τους χρησιμοποιούν για να καταστρέψουν τις χώρες της περιοχής, να κατακερματίσουν την οντότητά τους και να γκρεμίσουν τη δομή τους. Επειδή κάποιος ακούει ότι μια θρησκεία ή μια οργάνωση πράττει αιματοχυσίες, κάψιμο και κακοποίηση

ανθρώπων, δεν μπορεί παρά να βλασφημήσει αυτή την ομάδα και αυτό που ισχυρίζεται ως θρησκεία, διότι είναι συκοφαντία κατά του Παντοδύναμου Θεού και των Ευγενών Απεσταλμένων Του και όλων των βιβλίων Του.

Όσο για την πατρίδα, αυτές οι ψεύτικες οργανώσεις δεν πιστεύουν σε μια πατρίδα ή ένα εθνικό κράτος, αλλά φτιάχτηκαν για την κατεδάφιση των πατρίδων. Η γη κατά την άποψή τους, δεν θεωρείται τιμή, ούτε αποτελεί κάτι ιδιαίτερο που να τις απασχολεί. Το Ισλάμ διατάζει την υπεράσπιση των πατρίδων και την λύτρωσή τους με τις ψυχές και τις περιουσίες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι χρειάζεται επειγόντως να γίνει εξάρθρωση της εξτρεμιστικής ιδεολογίας και των εξτρεμιστικών οργανώσεων μαζί, αλλά η εξάρθρωση της σκέψης πάντα προηγείται. Γιατί μπορεί να εξαρθρωθεί μια

τρομοκρατική ή εξτρεμιστική οργάνωση, και μια άλλη πιο ισχυρή ή και ισχυρότερη να εμφανιστεί.

Η στρατηγική της αντίστασης πρέπει να βασίζεται σε δύο βασικούς άξονες.

Ο πρώτος άξονας: εξάρθρωση της εξτρεμιστικής ιδεολογίας, διάψευση των ψεύτικων εξτρεμιστών, διάψευση των επιχειρημάτων τους, προσπάθεια για τη διάδοση των αξιών της ανεκτικότητας, εδραίωση των θεμελίων της ισότητας του πολίτη, εδραίωση της νομιμότητας του εθνικού κράτους και η αναγκαιότητα της εθνικής ευθυγράμμισης για την εξάλειψη της τρομοκρατίας και της εξτρεμιστικής ιδεολογίας.

Όσον αφορά τον δεύτερο άξονα της στρατηγικής της καταπολέμησης, βασίζεται σε τρεις πυλώνες: Πρώτον: Καλή εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζομένων στον τομέα του θρησκευτικού καλέσματος, μέσω

προγραμμάτων εκπαίδευσης και αποκατάστασης που τους επιτρέπουν να εκτελούν την αποστολή τους με υψηλή αποτελεσματικότητα και δεξιότητα.

Ως προς τον δεύτερο πυλώνα: βασίζεται στην ενεργοποίηση της στρατηγικής της άμεσης επικοινωνίας, του διαλόγου, της πειθούς και της πεποίθησης, μέσω εντατικοποιημένων σεμιναρίων, μαθημάτων και ανοιχτών συναντήσεων διαλόγου με φοιτητές, μαθητές, αθλητικούς και κοινωνικούς συλλόγους, εργοστάσια και πολιτιστικούς χώρους. Πρέπει να υπάρχει σοβαρή και επίμονη προσπάθεια, για τη διόρθωση των παρανοήσεων και την απάντηση στις υποψίες των εξτρεμιστών.

Όσον αφορά τον τρίτο πυλώνα: βασίζεται σε ένα τεράστιο πνευματικό έργο, που σκοπεύει να επανεξετάσει συνολικά, και όχι επιλεκτικά, και να κάνει ανασκόπηση όλων των πτυχών

της επιστημονικής και πνευματικής μας κληρονομιάς. Αυτό να γίνει με τρόπο ανάλογο με τη φύση της εποχής, και να λαμβάνει υπόψη τις εξελίξεις της υπό το πρίσμα της διατήρησης των σταθερών αρχών της κληρονομιάς μας, που δεν επιτρέπεται να αλλοιωθεί, και στο πλαίσιο των γενικών σκοπών της ισλαμικής νομοθεσίας.

Το τζιχάντ για χάρη του Αλλάχ έχει μεγάλη και ευρεία έννοια, δεν είναι μόνο η πολεμική πτυχή, η το τζιχάντ ενάντια στον εαυτό. Όταν ο άνθρωπος να καταπολεμήσει τις επιθυμίες του. Υπάρχει επίσης το τζιχάντ κατά τους εχθρούς που εισβάλλουν στην πατρίδα, και αυτή είναι άμυνα, που εξασφαλίζεται και από το διεθνή νόμο. Και αυτό πρέπει να γίνει υπό την ηγεσία του αρχηγού της χώρας, όπως αναφέρει και ο Άμπου αλ-Ασούαντ αλ-Ντού'αλν.⁽¹⁾

(1) Άμπου αλ-Ασούαντ αλ-Ντού'αλν, Ντιουάν, σ. 38.

Έχουμε μεγάλη ανάγκη για αναθέωση του θρησκευτικού λόγου, και να αντιμετωπιστεί η άγνοια με την γνώση. Πρέπει να εργαζόμαστε για να εδραιώσουμε την πίστη στις πατρίδες από τη μια, και να εδραιώσουμε τα θεμέλια του πατριωτισμού και την συνύπαρξη σε καθαρά ανθρωπιστικά θεμέλια.

Θρησκευτικός λόγος και διόρθωση μαθημάτων

Ο άνθρωπος είναι θρησκευόμενος από τη φύση και το ένστικτό του. Τείνει σε μια μεταφυσική ή πνευματική δύναμη, στην οποία βλέπει τη σωτηρία του, και από την οποία αντλεί μεγάλο μέρος των αξιών και των αρχών του. Οφείλει κάποια πίστη σε αυτήν. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να ζήσει σε πνευματικό κενό, για μεγάλο χρονικό διάστημα, ανεξάρτητα από το βαθμό της αθεΐας του. Διαφορετικά, θα τον περιβάλλουν κατάθλιψη και ψυχολογικά συμπλέγματα, ακόμα κι αν τον περιλαμβάνεται από από πολλές ευτυχίες. Το Κοράνι τονίζει αυτό στο (σούρατ αλ-Ρούμ).⁽¹⁾ Και το χαντίθ του Προφήτη, που

(1) Αλ-Ρούμ, 30.

τονίζει ότι ο Αλλάχ δημιούργησε τους ανθρώπους μονοθεϊστές.⁽¹⁾

Οποιαδήποτε απόκλιση από την πορεία της αληθινής θρησκείας, είναι παρέκκλιση από το μονοπάτι της σωτηρίας. Αν υπάρχει ελάττωμα στη σκέψη ορισμένων από αυτούς που συνδέονται με ρεύματα πολιτικής που έχουν θρησκευτική υπόχρωση, αυτό δεν μπορεί να εκληφθεί ως ελάττωμα στην πορεία του θρησκευτική σκέψη.

Πρέπει να συμβουλευτούν οι ειδικοί επιστήμονες, και όχι να γίνουν γενικεύσεις και αποκλεισμοί.

Δεν πρέπει να πράξουμε στα λάθη των περασμένων δεκαετιών, μπερδεύοντας την καταπολέμηση του εξτρεμισμού με την καταπολέμηση της πίστης, αντιμετωπίζοντας τους θρησκευόμενους ως εξτρεμιστές. Διότι αν περιορίσουμε

(1) Μούσλεμ, Σαχίχ, 2865.

τους εξειδικευμένους θρησκευτικούς μελετητές, ή υπερβάλλουμε στη γενίκευση των αποφάσεων ή τον αποκλεισμό τους από την πολιτιστική σκηνή, θα δώσουμε χώρο στους εξτρεμιστικές σκέψεις και υποστηρικτές του εξτρεμισμού μέσω των μυστικών οργανώσεων τους και των πειρασμών τους να προσελκύσουν νέους στις τάξεις τους. Τονίζοντας ότι ένας λαός χωρίς θρησκεία, είναι λαός χωρίς αξίες, ένας λαός χωρίς ήθος, και χωρίς συνείδηση, ένας λαός που τείνει σε έναν κόσμο διαφορετικό από τον κόσμο του πολιτισμού και της προόδου. Η θρησκεία είναι η πραγματική τροφή για την ψυχή, τα έθνη, τη ζωή, τον πολιτισμό, τις αξίες και τα ήθη, για την ανθρώπινη συνείδηση και την ψυχολογική ασφάλεια. Επίσης για να οργανώσει μεγάλο μέρος της κίνησης της ζωής των ατόμων και των κοινωνιών, υπό το πρίσμα των γενικών κανόνων και των γενικών σκοπών της θρησκείας.

Δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε τις εξτρεμιστικές οργανώσεις με το αντίθετο, δηλαδή εγκαταλείποντας την θρησκεία.⁽¹⁾ Πρέπει να υπάρχει μετριοπάθεια.⁽²⁾

Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τον αθεϊσμό στην ίδια αναλογία, γιατί κάθε δράση έχει αντίστοιχη και αντίθετη αντίδραση σε ισχύ, που μας κάνει να προειδοποιούμε ότι το κάλεσμα για πολιτικοποιημένο αθεϊσμό στοχεύει στην κατεδάφιση των κοινωνιών μας και για την πορνογραφία, η ακολασία, ή το γυμνό είναι ωρολογιακές βόμβες όπως και οι βόμβες των εξτρεμιστών. Τα κατευθυνόμενα λάθη των υποστηρικτών του εκφυλισμού - σκόπιμα ή ακούσια-είναι το μεγαλύτερο καύσιμο που τροφοδοτεί τον εξτρεμισμό. Παρέχει

(1) Αλ-Σαχάουι, αλ-Μακάσιντ αλ-Χάσανα, Βηρυτός, 1985, σ. 332.

(2) Αλ-Μπάκαρα, 68. Και, αλ-Φουρκάν, 67, και αλ-Ισραά, 29.

στους εξτρεμιστές επιχειρήματα για να παραπλανήσουν και να στρατολογήσουν νέους και να τους κάνει να πιστέψουν ότι οι κοινωνίες τους δεν θέλουν τη θρησκεία, αλλά μάλλον την πολεμούν. Αυτό διευκολύνει τη διαδικασία πρόσληψής τους.

Αυτό απαιτεί επαγρύπνηση, οξυδέρκεια, προσοχή, μέτρα σε όλα τα θέματα της ζωής μας και πτυχές της σκέψης μας και πτυχές του πολιτισμού ή της εκπαίδευσής μας. Καθώς και στην τέχνη και τη δημιουργικότητά μας. Είναι απαραίτητο να εξετάσουμε όλα αυτά τα στοιχεία, αν πιστεύουμε στις απαρχές των κοινωνικών επιστημών, της αστικοποίησης και της οικοδόμησης πολιτισμών σε γερά θεμέλια.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το ζήτημα του θρησκευτικού λόγου γενικά, έχει γίνει παγκόσμια ανησυχία ως αποτέλεσμα των ενεργειών εκείνων των εγκληματικών τρομοκρατικών οργανώσεων που

εκμεταλλεύονται τις θρησκείες. Πρόκειψε από την εκμετάλλευση της θρησκείας πολύ μεγάλες και φρικαλέες πράξεις, όπως έγινε και με τους αδελφούς μουσουλμάνους, και με άλλες οργανώσεις.

Μερικοί νέοι μπορεί να συρθούν ή να οδηγηθούν σε αυτές τις οργανώσεις, ή να οδηγηθούν σε αυτές χωρίς κατανόηση ή επίγνωση και χωρίς να συνειδητοποιήσουν τη φύση αυτών των παραπλανημένων, εγκληματικών, καταστροφικών και διαφθαρτικών οργανώσεων. Ακόμα κι αν όταν εντάσσεται σ' αυτές, αν σκέφτεται να αλλάξει την κατεύθυνση από αυτές τις αμαρτωλές, άστοχες οργανώσεις, θα τον τιμωρήσουν βάνουσα.

Η θρησκεία του ελέους και της ανθρωπιάς

Οι εξτρεμιστικές οργανώσεις, έχουν αποσυρθεί από τη θρησκεία και την ανθρωπιά τους ταυτόχρονα σε έναν άλλο κόσμο που δεν γνωρίζουμε. Καθώς δεν

ανήκουν στον κόσμο των θρησκειών. Αυτός δεν μπορεί να είναι ο κόσμος της ανθρωπότητας, γιατί η κανονική ανθρωπότητα δεν μπορεί να αναγνωρίσει αυτά τα εγκλήματα και τις φρικαλεότητες που καμία υγιής ανθρώπινη αίσθηση, δεν μπορεί να ανεχτεί εκτός από εκείνους των οποίων η διορατικότητα έχει θολώσει και απογυμνωθεί από την ανθρωπιά.

Ο Προφήτης απαγορεύει να ταπεινωθεί το πτώμα του νεκρού⁽¹⁾. Δεν επιτρέπεται επίσης να τιμωρήσει ο άνθρωπος χρησιμοποιώντας την φωτιά.⁽²⁾ Ο Προφήτης αφηγήθηκε την ιστορία της γυναίκας που φυλάκισε μια γάτα, και την άφησε να πεθάνει από την πείνα.⁽³⁾ Επίσης ο Προφήτης μεμφήθηκε κάποιος από τους αλ-Ανσσάρ που βασάνισε την καμήλα του, και δεν της πρόσφερε αρκετή τροφή.⁽⁴⁾

(1) Μούσλεμ, Σαχίχ, 1731.

(2) Άμπου Νταούντ, Σούναν, 2673.

(3) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 2365.

(4) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 3467, και Μούσλεμ, Σαχίχ, 2245.

Ο Προφήτης έδινε πάντα το κατάλληλο παράδειγμα του έλεους και της ανθρωπιάς με όλα τα πλάσματα.

Πάντα όμως, το καλό θριαμβεύει στο τέλος, όπως αναφέρει και το Κοράνι.⁽¹⁾ Πρέπει οι άνθρωποι να υιοθετήσουν τις ανθρώπινες αξίες, όπως το έλεος, την φιλαλήθεια, την εντιμότητα, την ανδρεία και την ανθρωπιά.

(1) Αλ-Ανμπιγιά, 18.

Η απαγόρευση της αιματοχυσίας

Το Ισλάμ επιβεβαιώνει την ρητή απαγόρευση της αιματοχυσίας. Ο ίδιος ο Προφήτης είπε, «τα αίματά σας και οι περιουσίες και οι τιμή σας, είναι ιερά, όπως την ιερότητα που έχει η ημέρα σας αυτή, και η χώρα σας αυτή και ο μήνας σας αυτός. Μάρτυς μου ο Θεός ότι σας το μετέφερα αυτό».⁽¹⁾ Και, «μην γυρίσετε ξανά στην απιστία μετά από μένα, σκοτώνοντας ο ένας τον άλλον».⁽²⁾ Επίσης είπε, «ο μουσουλμάνος έχει πάντα διευκόλυνση στην θρησκεία του, εκτός και αν πράξει κάποια αιματοχυσία».⁽³⁾ Ο Προφήτης τόνισε επίσης ότι η ιερότητα του πιστού μουσουλμάνου, ξεπερνά εκείνη

(1) Μούσλεμ, Σαχίχ, 1218.

(2) Αυτόθι.

(3) Αλ-Μπαιχάκυ, Σούνναν, 15857.

που έχει η Κάαμπα.⁽¹⁾ Είπε επίσης όταν αν καταστραφεί η Κάαμπα, για τον Αλλάχ είναι λιγότερο από ότι να σκοτωθεί ένας πιστός.⁽²⁾ Και αυτό δεν αφορά μόνο τους πιστούς μουσουλμάνους, αλλά και τους αλλόθρησκους.⁽³⁾ Το Ισλάμ απαγορεύει την δολοφονία, ακόμα και αν γίνεται κατά λάθος, τότε πρέπει να εφαρμοστεί εκείνο που αναφέρει το κορανικό εδάφιο, θα πρέπει να πληρώνει την ντίγια (αντίτιμα) και να απελευθερώνει κάποιο δούλο και αν δεν έχει πρέπει να κάνει νηστεία για δυο συνεχόμενους μήνες.⁽⁴⁾ ωενώ η δολοφονια που γίνεται σκεμένα, φέρει την αντοιπινία, την οργή του Αλλάχ και την αιώνια τιμωρία στην κόλαση.⁽⁵⁾

Ο Προφήτης μεμφήθηκε τον Ουσάμα μπν Ζάιντ, ο οποίος σκότωσε έναν

(1) Ιμπν Μάτζα, Σούνναν, 3932.

(2) Αλ-Τερμιδύ, σούνναν, 1395.

(3) Αλ-Μπουχάρυ, 3166.

(4) Αλ-Νισά, 92.

(5) Αυτόθι, 93.

άνθρωπο στην μάχη, αφού μαρτύρησε ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ. Και έδειξε μεγάλη λύπη γι' αυτό.⁽¹⁾

Όταν πρόκειται για αντιποινία, θα πρέπει οι άνθρωποι που έχουν την ευθύνη να μην υπερβάλουν σ' αυτό, όπως τονίζει και το Κοράνι.⁽²⁾ Διότι το Κοράνι ζητά την αναλογία στην τιμωρία, χωρίς υπερβολές.⁽³⁾

Η αντιποινία (κασάς), ισχύει στο Ισλάμ, και το Κοράνι το επιβεβαιώνει με καθαρό τρόπο, για να μην γίνονται αδικίες ούτε υπερβολές. Τονίζει ότι, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος και ψυχήν αντί ψυχής.⁽⁴⁾

Ούτε η θρησκεία, ούτε η ανθρωπότητα, ούτε τα ήθη, ούτε οι αξίες, ούτε τα έθιμα, ούτε οι διεθνείς συνθήκες, ούτε οι νόμοι, επιτρέπουν τη δολοφονία ενός ατόμου ή την επίθεση εναντίον του.

(1) Αλ-Μπουχάρυ, Σαχίχ, 96.

(2) αλΙσρά, 33.

(3) Αλ-Ναχλ. 126.

(4) Αλ-Μαέντα, 45

Η αληθινή Jahiliyyah (άγνοια), είναι το να χύνει άδικα ο άνθρωπος το αίμα του συνανθρώπου του. Η πραγματική Jahiliyyah, είναι παράβαση τιμής και χρήματος, τρομοκρατώντας τους πιστούς και απειλώντας την κοινοτική ειρήνη και την ανθρώπινη σταθερότητα.

Η πραγματική αφύπνιση, είναι η αφύπνιση της ανθρώπινης συνείδησης και ο σεβασμός του ανθρώπου προς τον συνάνθρωπό του, ανεξαρτήτως θρησκείας, χρώματος, φύλου, φυλετικής καταγωγής ή γλώσσας, Διατηρώντας τα θεμέλια της ειρηνικής συνύπαρξης που καθιέρωσε η αληθινή μας θρησκεία.

Η συνειδητοποίηση και η μνήμη των εθνών

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διαδικασία οικοδόμησης της συνειδητοποίησης ή ανοικοδόμησής της, είναι ένα κομβικό ζήτημα στη ζωή των κοινωνιών, των εθνών και των λαών, ειδικά εκείνων των εθνών και των λαών των οποίων η μνήμη έχει υποβληθεί σε προσπάθειες διαγραφής, αλλοίωσης, παραμόρφωσης ή εξαφάνισης. Μπορούμε επίσης να πούμε ότι υπάρχουν προσπάθειες να εκτροχιαστούν τα έθνη από την πορεία τους. Υπάρχουν επίσης καταστάσεις στασιμότητας, λήθαργου και αδράνειας, που μπορούν να επηρεάσουν τη συλλογική μνήμη των κοινωνιών.

Είναι βέβαιο ότι η αναμόρφωση της συνείδησης και συνειδητοποίησης ενός έθνους, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Πρόκειται μάλλον για δύσκολη διαδικασία οικοδόμησης, που απαιτεί έντονες, επιμελείς και επίπονες προσπάθειες, ειδικά σε περιόδους αντιξοοτήτων, θλίψεων και μεγάλων προκλήσεων, όπως η τρέχουσα καθοριστική περίοδος στην ιστορία της περιοχής μας και στην ιστορία ολόκληρου του κόσμου. Αντίθετα, στη σύγχρονη ανθρώπινη ιστορία, όπου η τρομοκρατία και οι εξτρεμιστές ιδεολογίες, έχουν γίνει εργαλεία εισβολής και κατοχής νέου τύπου, και μέσα για την αποτυχία κρατών, που οδηγούν τα κράτη στην καταστροφή, και μετά στην υπόταξή τους, και την λεηλασία των πόρων τους σε όλα τα επίπεδα, οικονομικά, πολιτικά, γεωγραφικά, πολιτιστικά ή πολιτιστικά.

Είμαστε πάντα βέβαιοι ότι οι άνθρωποι του ψεύδους δεν μπορούν να δρουν, παρά μόνο στην απουσία των ανθρώπων της αλήθειας. Γι' αυτό οι άνθρωποι της αλήθειας, δεν πρέπει να είναι λιγότερο

ενθουσιώδεις για τα δικαιώματά τους και για τις υποθέσεις, στις οποίες πιστεύουν, τουλάχιστον να μην έχουν λιγότερο ενθουσιασμό από εκείνο των ανθρώπων του ψεύδους και υπερμάχων της κατεδάφισης και της καταστροφής.

Και αν αυτοί που προσπάθησαν να κυριέψουν τη μνήμη του έθνους μας, χρησιμοποιώντας τις θρησκευτικές, πνευματικές, πολιτιστικές και ιστορικές πλάνες, για να κυριέψουν αυτή τη μνήμη. Το καθήκον μας είναι να εργαστούμε πολύ σκληρά, για να αποκαλύψουμε αυτές τις πλάνες και να τις διορθώσουμε. Να διευκρινίσουμε τις πτυχές της αλήθειας και της ορθότητας με επιχειρήματα και αποδείξεις, μέσω της διάδοσης της πεφωτισμένης μετριοπαθούς σκέψης, στους τομείς της θρησκευτικού καλέσματος, του πολιτισμού, της εκπαίδευσης, της μόρφωσης, των μέσων ενημέρωσης, και αντικατάστασης

των μεθόδων κατανόησης, σκέψης, δημιουργικότητας και καινοτομίας στην θέση των μεθόδων απομνημόνευσης, κατήχησης και μίμησης. Θεωρώντας το έργο για τη δημιουργία μιας κατάστασης πεφωτισμένης συνείδησης και την ανάκτηση της μνήμης του έθνους που κατασχέθηκε, ως προτεραιότητα και εθνικό καθήκον για μελετητές, στοχαστές, διανοούμενους, ανθρώπους της της σκέψης.

Δεν είναι δυνατόν να περιοριστεί το ζήτημα της ευαισθητοποίησης και συνειδητοποίησης μόνο στη θρησκευτική ή πολιτιστική διάσταση. Η συνειδητοποίηση της πατρίδας, απαιτεί δουλειά για την οικοδόμησή της και την ανύψωση της θέσης της σ' όλους τους τομείς: οικονομικό, πνευματικό, πολιτιστικό, κοινωνικό και ανθρωπιστικό. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με δουλειά και παραγωγή, με εργατικότητα και εργατικότητα, ακρίβεια

και τελειότητα, αλληλεγγύη και συμπόνια, μεαφοσίωση στην πατρίδα, και στη δουλειά, με επιστήμη και σκέψη, με πολιτισμό και δημιουργικότητα, με τη διάδοση θετικών αξιών ειλικρίνειας, αξιοπιστίας, πίστης, ανοχής, ανεκτικότητας, διευκόλυνσης, γενναιότητας, καθαριότητας, τάξης, σεβασμού στον μεγαλύτερο, ηπιότητας στους νέους, δικαιοσύνης προς τους καταπιεσμένους, πρόνοιας για τους άπορους και βοήθειας για τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Επίσης με την απομάκρυνση του κακού και των εμποδίων από τους δρόμους, με την διατήρηση και προστασίας των δημοσίων οργανισμών και του δημοσίου χρήματος. Πραγματοποιείται επίσης με την απομάκρυνση από την δυσμένεια και από όλα τα αρνητικά στοιχεία, το ψέμα, την προδοσία, την βλάβη, την ανεργία, την τεμπελιά, την διαφθορά, και την δολιοφθορά.

Η πατριωτική δυνειδοποίηση, απαιτεί επίγνωση των σχεδίων των συνωμοσιών, που σκαρφίζονται για να εξαντληθεί το κράτος και του κινδύνου τρομοκρατών, πρακτόρων και προδοτών, και να προσπαθήσουμε να απαλλάξει την πατρίδα από αυτά τα καταστροφικά σχέδια.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το ζήτημα της πατριωτικής συνειδητοποίησης, και της νομιμότητας του εθνικού κράτους και της ανάγκης στήριξης της σταθερότητάς του και του κόπου για την πρόοδο και την άνθισή του, είναι ένα από τα σημαντικότερα θεμέλια για τη διαμόρφωση μιας φυσιολογικής προσωπικότητας. Είναι ένας από τους σημαντικότερους πυλώνες της πίστης και της αφοσίωσης στην πατρίδα, και της διατήρησης των δυνατοτήτων και του πλούτου της.

δείκτης

η διεύθυνση	σελίδα
Εν ονόματι του Αλλάχ του Παντελεήμονος και του Φιλεύσπλαχνου	5
Η Αφύπνιση και η Τζαχιλίγια	17
Διαστρέβλωση των γεγονότων	21
Επιφανειακή και ωφελμιστική θρησκευτικότητα	27
Το ενδιαφέρον μεταξύ της προοπτικής του κράτους και σύμροντος της Οργάνωσης	
Οι νεουποκριτές	43
Πνευματική δηλητηρίαση	55
Οι αναποφάσιστοι	79
Λάθη χειρισμού του θρησκευτικού λόγου	85

Κριτική στην ανθρώπινη σκέψη	93
Η οικοδόμηση και η κατεδάφιση	99
Τα θρησκευτικά μέσα μαζικής ενημέρωσης μεταξύ δημιουργίας του εξτρεμισμού και αντιμετώπισής του	105
Εξάρθρωση των φωλιών της τρομοκρατίας	111
Προστασία της κοινωνίας από τον εξτρεμισμό	117
Θρησκευτικός λόγος και διόρθωση μαθημάτων	123
Η απαγόρευση της αιματοχυσίας	131
Η συνειδητοποίηση και η μνήμη των εθνών	135

Γενικός Αιγυπτιακός Οργανισμός Βιβλίου

Επιβλέπων των μορφωτικών διεργασιών

Ο Μαραβάν Χαμμάντ

παρακολούθηση

Η Φεριάλ Φου΄άντ

Τεχνική έκδοση

Μέρβατ Άνταρ αλ-Ναχάς

Σχεδιαστής εξωφύλλου

Μουχάμμαντ Μουγγτάντι

Δ.Π.Α.Β. /2021 ISBN 2-3039-91-977-978